

SOLLIA

THE
HERALD
JACKSON, MI

MAY/JUN
2009

VOL.
LXXIV,
Nos.
5-6

PENTECOST

SOLIA

THE
HERALD

CHAIRMAN:

Most Rev. Archbishop
Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:

Right Rev. Bishop Irineu Duvlea

ENGLISH EDITOR / SECRETARY:

Archdeacon David Oancea

ROMANIAN EDITOR:

Rev. Fr. Anton Frunză

STAFF:

Hieromonk Calinic Berger Ph.D.

V. Rev. Dr. Remus Grama

Hdcn. Sebastian Dumitrascu

Mr. Mark Chestnut

Mr. Richard C. Grabowski

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published bi-monthly for \$15.00 per year: United States, \$20.00 per year: Canada, and \$25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: <http://www.roea.org>.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

CONTENTS

English Section

Skepticism, Scholarship and the Confessions of Thomas and Peter,

Rev. Hieromonk Calinic (Berger) 3, 16

Convocation – The 77th Annual Episcopate

Congress 4-5

Beginning to Pray, Preoteasa Nicole Mitescu 6, 14

Rags to Riches: The Apostles on Pentecost,

Fr. Richard Demetrius Andrews 7, 10

Worship and Rhythm of Life,

Fr. Bohdan Hladio 8-9, 12

The Symbol of Our Faith, Prof. George Parsenios ... 10

New Missionary Training and Administration

Building Dedicated in St. Augustine, FL 11-12

Camp Vatra 2009 12

R.O.E.A. Medical Missionary Going to Uganda 13

A.R.O.Y. 60th Annual Conference Convocation 13

Clergy Changes 14

In Memory – Peter Lucaci 15

Financial Report 16

Romanian

Convocarea și Programul Congresului

Episcopiei 17

Crezul, Sau Tainele ce nu Suferă Ispitire,

+ IRINEU Episcop Vicar 18, 21

Vizita Pastorală a Prea Sfințitului Episcop

Irineu în Perioada Sfințelor Paști 2009,

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu 19, 21

Ctitorie Viitoareii Generații, Loredana Calin 20-21

Sfânta Treime, Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu 22, 24

Educarea Creștină a Familiei,

Sfântul Isidor cel nebun pentru Hristos,

Maica Preoteasă 23-24

VISIT OUR NEW WEBSITE!

<http://www.roea.org>

ALL-ORTHODOX PRE-CONCILIAR CONSULTATION SET FOR CHAMBÉSY IN JUNE

Moscow, May 26, Interfax – The Fourth all-Orthodox Pre-Conciliar Consultation is to be held in the Orthodox Centre of the Ecumenical Patriarchate, Chambésy, Geneva from June 6-13, 2009.

“Participants will touch upon the topic of organizing the Orthodox diaspora (Orthodox believers living outside the borders of any local Orthodox church),” Acting Secretary of the Moscow Patriarchate Department for External Church Relations Priest Igor Yakimchuk has told Interfax-Religion. He noted that several centuries had passed since the seventh Ecumenical Council, and “there are a lot of questions that need all-church solutions for the sake of strengthening unity and avoiding schisms in the one Orthodox Church. To settle these questions it is planned to hold the Holy and Great Council of the Eastern Orthodox Church in the foreseeable future,” the priest said.

It was decided to get ready for the Great Council by convening all-Orthodox pre-council consultations and inter-Orthodox preparatory commissions. Three all-Orthodox pre-conciliar consultations (Chambésy 1976, 1982, 1986) and five inter-Orthodox preparatory commissions (Geneva, 1971, Chambésy 1986, 1990, 1993 and 1999) were held in the past. A ten-year break in holding meetings and preparatory commissions was caused by complications in inter-Orthodox relations connected with disagreements between the Moscow and Constantinople Patriarchates on church structure in Estonia. The Istanbul meeting of primates and representatives of Orthodox Churches in October 2008 made it possible to resume inter-Orthodox cooperation for getting ready to the Council.

The next session of the inter-Orthodox preparatory commission is planned for December 2009.

SKEPTICISM, SCHOLARSHIP AND THE CONFESSIONS OF THOMAS AND PETER

by
Rev. Hieromonk Calinic (Berger)

The account of the encounter of the Holy Apostle Thomas with the risen Christ occasions a reflection on the relationship between scientific and historical investigations of religious truths and simple faith. This relationship is of primary importance in our contemporary world. Are such investigations irrelevant to faith, or perhaps sinful? The example of Thomas shows not. Thomas' skepticism was based on questions all-important to him – not tangential, such as to be dismissed as irresolvable without too much concern. Thomas had to know the answer, and the true one. Our Lord then gave Thomas all the empirical proof he asked for, albeit with a new beatitude: "Blessed are those who have not seen and yet have believed" (Jn 20:29). The resulting confession of Thomas was more profound and consequential than that of the Apostle Peter.

As did Thomas, people of every era have questions and have investigated matters of faith, as pertain especially to the person of Jesus Christ. Yet different people looking at the same "data" might come to vastly different responses. The same was true after the Resurrection when "some doubted" (Mt 28:17). How should we understand or approach these questions? Much depends on a person's desire to know God on God's terms, which always involves selfless love. Those who were expecting a political Messiah, for example, were greatly disappointed in Jesus. In other words, one's "theology" or understanding of God has a great impact on how one approaches questions of faith and of Jesus Christ.

Take, for example, the contemporary scholar, Bart Ehrman (U.N.C., Chapel Hill). Ehrman is an accomplished philologist and New Testament textual scholar and has written a dozen books on "contradictions" in the Bible – in particular in the New Testament – for example, surrounding the accounts of the Resurrection of Jesus Christ. These contradictions, Ehrman readily and systematically informs his readers, have caused him to become an agnostic. After all, if God wrote the Bible and the Bible is His Revelation, Ehrman argues, then would He not have written something perfect? Why also would we not have the original books or manuscripts of these writings, but only copies?

Ehrman shares his journey from his teenage conversion, his studies at two of the citadels of Fundamental Protestantism (Moody and Wheaton), and

his subsequent loss of faith at Princeton while studying under Bruce Metzger (a renowned New Testament scholar who was himself a believer). What are we to make of Ehrman's views and of the contradictions he points out?

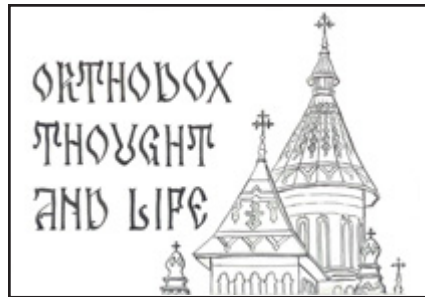
Without delving into details, it can easily be shown that the Holy Fathers were well aware of all the discrepancies in the Gospel narratives, including chronological differences, which Ehrman points out. But these discrepancies obviously did not cause the Holy Fathers to lose faith. Why then did Ehrman?

In the final analysis, Ehrman's theology is the answer. Ehrman's approach is typical of most Protestantism: it equates Divine Revelation with the Bible. When the human side of

the Bible is revealed, then not only is faith in the Bible shattered, but also the validity of the Revelation it claims. In Orthodoxy, however, the Bible – as holy and revered as it is – is a book *about* Divine Revelation but is *not itself* Divine Revelation. Divine Revelation is nothing other than Jesus Christ Himself, who alone has revealed both God the Father and the destiny of humanity in His Resurrection and in granting the deification of the Spirit. The Bible therefore points to Divine Revelation, witnesses to it and thereby participates in it, but can never replace or substitute for that Revelation, which is a living Person, the eternal, incarnate, crucified, risen and exalted Son of God, our Lord Jesus Christ, "who is One of the Holy Trinity."

If we keep this fundamental theological truth in mind, we can see why so many Biblical scholars who are engaged in textual criticism yet believe in Jesus Christ and fully accept the witness of the Holy Scriptures. Among these, as noted above, was Ehrman's own mentor, Bruce Metzger. Another is N.T. Wright, currently the Anglican bishop of Durham (U.K.), who has recently published a 700+ page book defending the historicity of the Resurrection. In this book, Wright points out that we do not have the original documents of any number of historical works (e.g., Josephus, or even Plato, etc.), and that similar "contradictions" appear in all of these works by the same authors. In fact, such contradictions support the historicity of events rather than denigrate them. For example, whether the cock crowed once (as in Matthew) or twice (as in Mark) indicates that Peter really did deny Christ. If on

Cont. on page 16

CONVOCAATION

In conformity with Article III, Section 7, of the By-Laws of
The Romanian Orthodox Episcopate of America, we hereby call into session

THE 77TH ANNUAL EPISCOPATE CONGRESS

Friday July 3 through Sunday July 5, 2009

at

Vatra Românească – Grass Lake, Michigan

The Congress will be in session starting
Friday July 3, 10:30 am Eastern Daylight Savings Time

*The Agenda, as will be presented in the **Annual Report to the Episcopate Congress 2009** will include:*

Reading/Approval of the 76th Annual Episcopate Congress Minutes; Official Reports to the Congress;
Reports from the Episcopate Auxiliaries; New Business as submitted by the Episcopate Council

As per Article III, Section 1, The Episcopate Congress shall be composed of:

- The Bishop
- The Auxiliary Bishop(s)
- The Vicar
- The Parish Priest and Assistant Priest(s)
- Two Lay Delegates elected by each Parish Assembly for Congress 2009-2010
- Two delegates from each Auxiliary organization of the Episcopate
- Priests under the jurisdiction of the Episcopate not having parishes, deacons, abbots, abbesses, if accredited by the Episcopate Council
- Members of the Episcopate Council in office, including Auxiliary Presidents ex-officio

Should the duly-elected lay delegates be unable to attend, their alternates will represent the parish. No addition, substitution or ad hoc delegation will be recognized by the credentials committee.

+ NATHANIEL
Archbishop of Detroit and The Romanian Orthodox Episcopate of America

THE 77TH CONGRESS OF THE ROMANIAN ORTHODOX EPISCOPATE OF AMERICA

Vatra Românească / July 2-5, 2009

HOTELS

HOLIDAY INN EXPRESS

1540 Commerce Park Dr, Chelsea MI 48118
(734) 433-1600

Rate: **\$99.99 + tax** (1 King / 2 Queen)

Deadline: **June 3**

Features: Indoor pool, breakfast, fitness room, nearby restaurants & shopping, high speed internet

CHELSEA COMFORT INN & VILLAGE CONFERENCE CTR

1645 Commerce Park Dr, Chelsea MI 48118
(877) 686-6350 or (734) 433-8000

Rate: **\$84.00 + tax** (2 Queen)

Deadline: **June 12**

Features: Full breakfast, pool, jacuzzi, fitness center, business center, high speed internet

BAYMONT INN

2035 Holiday Inn Dr, Jackson MI 49202
(517) 789-6000

Rate: **\$85.00 + tax** (Single King)

Deadline: **June 3**

Features: Breakfast, nearby restaurants

COUNTRY HEARTH INN

1111 Boardman Rd, Jackson MI 49202
(517) 783-6404

Rate: **\$57.00 + tax** (double/double)

\$67.00 + tax (King/Queen parlor)

Deadline: **June 23**

Features: Breakfast, nearby restaurants & shopping

SCHEDULE OF EVENTS

Thursday, July 2

- 10:00 am Clergy Conference
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Clergy Conference Reconvenes
- 5:00 pm Vespers & Sermons
- 6:00 pm Supper
- 7:00 pm Episcopate Council Meeting

Friday, July 3

- 8:30 am Registration
- 10:30 am Invocation to the Holy Spirit
77th Episcopate Congress Convenes
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Congress Reconvenes — Session II
- 5:00 pm Vespers & Sermons
- 6:30 pm Supper

Saturday, July 4

- 9:30 am Congress Reconvenes — Session III
- 12 noon Te Deum for United States Independence Day /
Memorial Service & Blessing of the Graves
- 1:00 pm Lunch
- 2:00 pm Congress Reconvenes — Session IV
- 5:00 pm Great Vespers & Sermons
- 6:30 pm Supper & Program

Sunday, July 5

- 8:00 am Matins
- 9:30 am Procession of the Hierarchs & Clergy
- 10:00 am Hierarchal Divine Liturgy
Congress Banquet & Closing Program

HOTEL

Remember, you must mention you are with **"ROEA Church Group"** when making your reservation in order to receive the special discounted price.

We **strongly** urge you to reserve your rooms before the deadline indicated for each hotel. Availability & rate not guaranteed after deadline.

CAR RENTAL

For more information, or to make your reservations today, call **AVIS Rent-A-Car** at 1(800)331.1600, or visit their website at www.avis.com.

You must give them the ROEA Avis Worldwide Discount (AWD) Code # **J867318** to receive the discounted rates.

(Please note: We are unable to host lodging or camping on the Vatra grounds.)

BEGINNING TO PRAY

by Preoteasa Nicole Mitescu

Have you ever felt a bit intimidated before trying to read a “religious book”? One of the books that took me several tries before I was able to read it – and was very glad I did! – is *Beginning to Pray* by Metropolitan Anthony Bloom of blessed memory.

Met. Anthony was part of the courageous generations exiled from their homeland by war and political conflict. In fact, he was born in Switzerland, moved back to Russia, and then lived in Persia and France before finally settling in England. He was ordained in 1948 and became Metropolitan of the Moscow Patriarchate in England in 1966. He rested in the Lord in 2003.

At the beginning of the book, he mentions that his father told him at one point, “Always remember that whether you are alive or dead matters nothing. What matters is what you live for and what you are prepared to die for.” This challenge (which he certainly lived up to), combined with his reputation for holiness and deep contemplative thought nearly discouraged me from continuing to read the book. What could I possibly have in common with this holy man?

But the title encouraged me to continue reading since it seemed to be aimed at beginners in prayer and indeed it is a wonderful book for beginners, but also for all Orthodox. Prayer is a fundamental cornerstone of our faith and at the same time a mystery for us all.

Chapter One is entitled “The Absence of God”. How can you pray to a God who seems to be absent? Met. Anthony says, “Obviously I am not speaking of a real absence – God is never really absent – but of the sense of absence which we have.” By our act of prayer, we open a line of communication; we start to establish a relationship with God. It is a deep and personal relationship in which our prayer is “our humble ascent towards God, a moment when we turn Godwards.”

So what do we need in order to begin to pray? According to Met. Anthony, we must first be open and honest. And we must recognize who God is – our King before whom we surrender in humility and love. And as Met. Anthony adds, “We must be at least concerned with His will, even if we are not yet capable of fulfilling it.” That doesn’t sound too hard.

But we also need to recognize our fallen state. As he says, “What we must start with, if we wish to pray, is the certainty that we are sinners in need of salvation, that we are cut off from God and that we cannot live without Him, and that all we can offer God is our desperate longing to be made such that God will receive us, receive us in repentance, receive us with mercy and with love.”

In the following chapters of the book, Met. Anthony discusses how to go about praying. It is we who are “knocking at the door” in our prayer and for that reason, it must be a prayer that “makes sense to us.” Further on he advises us to “choose a prayer you can say with all your mind, with all your heart, and with all your will.” We should try to pray “when we can do it with an undivided mind and heart.”

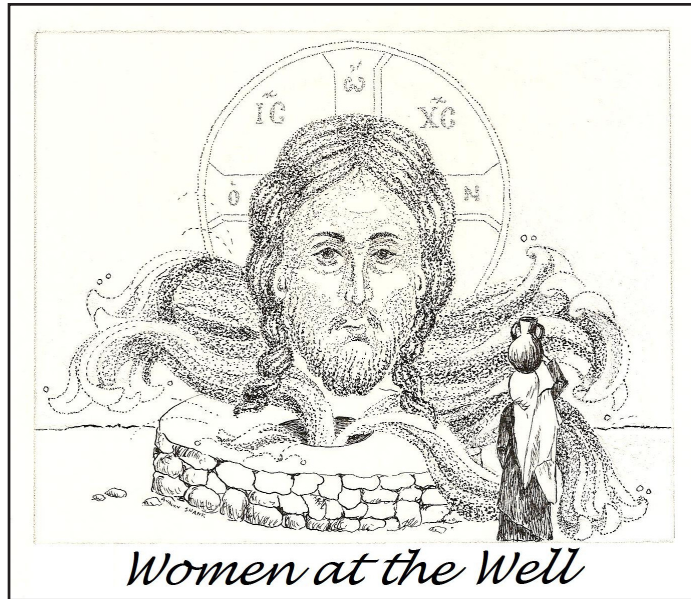
What about the prayers in our prayer books? Met. Anthony suggests that we learn as many of them as we can to help carry us through the moments of trial and crisis. “Learn those passages” he tells us, “because one day when you

are so completely low, so profoundly desperate that you cannot call out of your soul any spontaneous expression ... you will discover that these words come up and offer themselves to you as a gift of God, as a gift of the Church, as a gift of holiness, helping out simple lack of strength.”

There is a second part to prayer that is often overlooked, and that is the commitment to action. We have to be prepared to act in accordance with our prayers. As Met. Anthony says, “Unless life and prayer become completely interwoven, prayers become a sort of polite madrigal which you offer to God at moments when you are giving time to Him.” Ouch! Prayer is not just a series of words we say at a time that’s convenient for us; it involves our whole being as well!

As Met. Anthony says, prayer should be undertaken when you can focus on the prayer, on your personal relationship with God. But this does not mean that you should only pray when you are alone or in church. We can also use the “crumbs of wasted time to try to build short moments for recollection and prayer.” Even in

Cont. on page 14

Women at the Well

RAGS TO RICHES: THE APOSTLES ON PENTECOST

by Fr. Richard Demetrius Andrews

Sermon delivered on Pentecost, June 15, 2008.

When we hear the term “rags to riches,” we know the reference is to a person who was poor and at the end of his rope. Then, through a sudden turn of events or through a process of hard work and determination, the person attains a huge amount of wealth. Numerous CEOs of fortune 500 companies started in the mail room or the loading dock. Countless, now successful entrepreneurs started small companies that went bankrupt. Many, many well-known inventors designed several devices and prototypes that failed. Some have received a great inheritance or won the lottery.

One might not think so, but the Apostles of Jesus Christ have their own rags to riches story. Some may say, “Wait a minute, I don’t remember any of them getting rich because of following the Nazarene.” In fact, all, if not most of them, left their jobs and professions when Jesus called them. All of them, except for John the Beloved, were martyred/killed by either the Jewish or the Roman authorities. That does not sound like a great, happy ending. So, what do I mean by saying the Apostles went from rags to riches?

From the time they began to follow Jesus, up through His arrest, trial and crucifixion and even after His resurrection from the dead, the apostles were a rag-tag bunch. They never seemed to understand what Christ was trying to teach them. When Christ was arrested and put on trial, all of them deserted Him. Even Peter, seemingly the most passionate follower, flat-out denied he knew Him three times. The apostles then went into hiding for fear they would meet the same fate. When witnesses came forward to tell of Jesus’ resurrection, most of the apostles did not believe it. When the resurrected Christ came to them Himself, they often did not recognize Him at first and even some still doubted. Jesus severely scolds them for their unbelief and hardness of heart (Mk.16:11?)

So how did these men go from dense, deserters, deniers and doubters to faithful, fervent, fearless defenders of the Good News concerning Jesus Christ as the risen Lord? Quite simple — it was the Holy Spirit that made all the difference. After the Day of Pentecost, which we celebrate today, 50 days after Christ’s Resurrection and 10 days after His Ascension, the Apostles are completely transformed. Even though, Jesus foretold this change saying, “these signs will accompany those who believe: in my name they will cast out demons; they will speak in new tongues; they will pick up serpents, and if they drink any deadly thing, it will not hurt them; they will lay their hands on the sick, and they will recover” (Mk.16:17-18). Even though Jesus commanded them to go and make dis-

ciples of all nations, baptizing and teaching (Mt.28:16-20). Even though Jesus promised them “I am with you always” (Mt.28:20). Even though Jesus teaches them all the prophetic scriptures concerning Himself (Lk.24:22?). It was not until after the Spirit of God descended upon the Apostles in the form of fiery tongues that they began to walk courageously in Jesus’ words.

And so it is with us. Despite all our doubts and fears, despite our stubborn refusal to believe, despite our turning our back to Christ, He still commands us to follow Him and do His work. Jesus is always sending His Spirit upon us, especially when we are gathered as the Church, the Body of Christ. That’s exactly what we are praying for during the consecration/epiklesis, “We ask, pray and entreat You: send down Your Holy Spirit upon us and upon these gifts to bless, sanctify and make...this bread to become the precious Body of Your Christ and that which is in this cup to become the precious Blood of Your Christ ... changing them both by Your Holy Spirit.”

We are expecting another Pentecost every Divine Liturgy. Therefore, we must be ready to be transformed into a fearless, faithful follower of Christ. That’s the paradoxical beauty of it. We just need to be faithful. The Lord, more specifically the Holy Spirit, does the rest. He works with us and in us and through us to make Christ present in the world around us. We are called as Christians, as the Church, to continue the preaching, teaching, healing ministry of the Lord Jesus Christ by the power of the Holy Spirit.

Thus, we too can go from rags to riches. However, this is not the false teachings of the “prosperity gospel” or the “name it and claim it gospel.” The riches we’re talking about are not monetary wealth and material possessions. The riches of the Spirit are the gifts and fruits given to us by God. The gifts enumerated by St. Paul are prophecy, ministry, teaching, exhortation, giving, leadership and mercifulness (Romans 12:6-7). The fruits, also listed by St. Paul, are love, joy, peace, longsuffering, kindness, goodness, faithfulness, gentleness, self-control. (Galatians 5:22-23).

Therefore, as we fall down on bended knee at the Kneeling Prayers of Pentecost, let us bring our ragged habits, doubts and despairs before the throne of God. Let us humbly and trustingly plead with Christ our Lord and beseech Him to send down His Holy Spirit upon us so that we may be richly bestowed with all His gifts and fruits. As we are lifted up by Him, let us stand and walk with courageous faith to proclaim the Good News that Christ has risen from the dead, granting forgiveness and salvation to everyone and all the

Cont. on page 10

WORSHIP AND RHYTHM OF LIFE

by Fr. Bohdan Hladio

Whether we speak of our jobs and schooling, or “extracurricular” activities such as folk-dancing or sports, one thing which is very important to all our supervisors, teachers, co-workers and team members is attendance. Attendance is one of the most basic yardsticks of everything we do, because if we are not in attendance at work or school or practice, it’s virtually impossible for us to learn, work, or play constructively. When we speak of our commitment to Christ, attendance plays no less important a role.

Sad to say, most of the holy services in most of our churches are probably under attended. It’s interesting to wonder how lively and active our parishes would be if the faithful treated church attendance with the same seriousness they treat attendance at their job, school, sports team or folk-dance group?

We often hear or read about well-intentioned people calling for “spiritual renewal”, and offering suggestions as to how it can be achieved. It’s important to remember that our Lord described the Christian life as a “narrow path”, a journey requiring much discipline, sacrifice and courage. There is no easy or painless way to achieve spiritual renewal or growth either in our Church or in our personal life - but attending the services is the first step if we’re truly interested in seeing this growth.

The first Christian feast day was and still is Sunday. Before there were any other feast days, Sunday was celebrated as the commemoration of the Resurrection. Sunday morning is still the day when the Christian community gathers together to celebrate the “breaking of the bread”. Some sects and denominations have in the recent past fallen away from this apostolic practice. The Seventh-day Adventists, for example, worship on Saturday, saying (correctly) that this is the Old Testament Sabbath. They forget, however, that we are Christians, not Jews, and we celebrate the new Passover - the Resurrection - and not the Passover nor the Sabbath of the Jews.

Since the second Vatican Council, Roman Catholics have begun celebrating Saturday evening Masses - so that members who have “more important” things to do on Sunday morning can fulfill their “Sunday obligation” and not miss these commitments. Again, this is an innovation, not a part of the authentic Christian tradition. Many of the “mainline” protestant sects are in fact philosophically bereft of any reason for going to Church on Sunday morning. If it’s true that all you have to do to be saved is to “accept Jesus as your personal Saviour,” this very nicely does away with both the “Sunday obligation” and any other type of obligation as well!

While we don’t judge others, and know that only God sees the soul, we can say with absolute assurance that in contrast to the western denominations, Orthodox Christianity possesses the fullness of the apostolic Christian teaching and practice. The participation of the faithful in the Liturgy is not regarded by us as a “holy obligation”, but as a great privilege which is constitutive of the Church. This is what the apostles taught, and this is what we believe. If we wish to have a truly healthy Church, the first step that each and every member of the faithful must take is cultivating within themselves an attitude of gratitude and joy, discipline and desire towards Church attendance.

As we are aware, in the Orthodox Church we observe days and seasons of feasting and fasting. Some feast days (Pascha and Pentecost, for example) always fall on Sundays. Others (the “immovable” feasts) always fall on the same date, the best known being Christmas and Theophany. Among these feasts are fasts - periods of intensive prayer and worship. The life of a pious Orthodox Christian revolves around this Church calendar. If we’re approaching things correctly, we fit our life into the calendar; we don’t struggle to “shoe-horn” the Church calendar into our life.

The Orthodox Calendar is a glorious treasure, a gift which cannot be taken for granted. Most other Christian denominations either do not celebrate, or do not even admit the existence of these traditional and historic feast days and fasting periods. Even those who retain the traditional calendar of feasts and fasts, such as the Roman Catholic Church, have in most cases given them a strictly symbolic recognition. In the Roman Catholic Church, for example, almost all feast days are “transferred” to the nearest Sunday. I was greatly amused a few years ago when, in a conversation with a devout Roman Catholic, I was told, “we’ll be celebrating Ascension Thursday next Sunday”!

As is obvious, the original meaning of holiday is “Holy day” - a day set aside for God. Besides attendance at divine services, one of the traditional ways of marking a holy day is to refrain from work. If we look at the current celebration of “civil” holidays, we see that they are generally regarded simply as a day off of work - a Christian hand-me-down to our secular society, because we don’t work on a holiday. Due to the fact that the festal calendar of the Church has been to a greater or lesser degree suppressed or ignored by the western denominations, we live in a society which has almost totally divested itself of any authentic Christian consciousness regarding church holidays.

The Orthodox Church has retained the original, apostolic understanding of “Holidays”, some of which - the commemoration of the death of martyrs, or the feast of the Resurrection for example - date from the first century, and others, such as the feast of the Protection of the Most Holy Theotokos - which are of later origin. The development of the Church Calendar, just like the reception of Holy Scripture, is witnessed

to in the life, history and practice of the Orthodox Church - we know what we celebrate, when we celebrate, and why we celebrate. And most importantly, the Orthodox Church has never seen fit to ignore or suppress feast days, but sees the celebration of a feast in the same light. She sees the blessing of water or oil or the faithful - as the sanctification of that which God has created for us, in this case the sanctification of time.

Understanding this, the celebration of feast days by participation in the Divine Liturgy is for the Orthodox a very important sign of our faith, especially in our North American social context. Even more so than attendance at Sunday Liturgy, attendance at Feast-day Liturgies is a sign of a real commitment, not to some kind of indistinct, amorphous "Christianity", but to the True, historical Orthodox Christian Faith. Just as we give of our money and talents for the good of God's Church, we give of our time and our gratitude and our worship. We are called upon to be a worshipping people - and this we do first and foremost in Church on Sundays and Holy days - i.e., on the days God has set aside for us to do so.

There are those who might be thinking "yes, Father, but in this day and age it isn't practical to take a day off of work or school to attend services". I remember a conversation I had a few years ago with a mother of school-aged children who was a teacher. I had suggested that it might be nice if parents occasionally booked the morning off from work to attend festal or lenten services with their children. She dismissed this as impractical. I asked her if she took off time for vacations, for doctor's appointments, or just "mental health days". The answer to every question was "yes". I then repeated the thought that it would be nice for parents to take off one morning, even if only once a year, to attend feast-day services on a weekday with their children. She looked at me as if I were from Mars! She could understand taking a month off for herself or her family, but could not understand taking even 4 hours, once a year, to worship God with her children.

Others might say that "In the old country people didn't have anything better to do than attend Church services"! I find the argument that our ancestors had "nothing better to do" than go to Church extremely amusing. Those wishing to make such amusing comments should first spend a year living and working on a farm with no electricity, no running water, no gasoline engines nor social "safety net", being dependent upon what they can harvest from the earth for their very life. Try carrying all your water from a well half-a-mile away, or baking all your bread every day in a wood-fired oven from grain you have sown, harvested, threshed, and probably ground yourself. The fact of the matter is that our ancestors had much less "personal" time than we have at our disposal, and certainly no paid vacations. Perhaps they simply had more love for God?

Any priest or pious layman can offer good theological and practical reasons why we should attend festal and Lenten liturgies if at all possible. One of the reasons often overlooked is that attendance at these liturgies permits us to understand our Faith from another perspective. Attending Liturgy on Holy days permits us to enter into the rhythm of the life of the Church.

The rhythm of Church life has three components - the daily, weekly and yearly cycles. The daily cycle for an average Orthodox Christian in the world usually consists of prayers upon arising, before sleep, before and after meals, and (please God!) scripture reading. The weekly cycle consists of being in Church every Sunday morning, and at vespers or vigil on Saturday night if we're lucky enough to belong to a parish where they are served. The yearly cycle consists of the Lenten and festal Liturgies of the Church.

These weekly and yearly cycles demand a liturgical participation to experience them. While we can speak of "personal" prayer or devotion, it is impossible to speak of a "personal" liturgical experience - the very concept is nonsensical. If the Divine Services truly are important for our salvation, then we must take part in them. This participation is different for everyone - only the monk or nun will be able to participate fully in the daily cycle of services, but the weekly and yearly cycle of worship is accessible to all the faithful who live within reasonable driving distance of a Church.

This is why it's important to serve Great Vespers on the evening before a feast. While it's probably unrealistic to expect the majority of parishioners to take days off work to attend morning Liturgies (though it's a lot easier for us to do than we often care to admit), a vigil service gives all the faithful the opportunity to experience the rhythm of the Church year in their lives by attending services the evening before a feast day when they can't attend Liturgy.

As we know, music has three basic parts: melody, harmony and rhythm. Rhythm is the foundation upon which melody and harmony are built. Likewise, the life of the Church - which we understand to be a foretaste of life in paradise - is built on a concrete rhythm, the rhythm of the Church calendar. Beginning with attendance at worship every Sunday, and building up to attendance at festal and Lenten services throughout the year, we are given a chance to take our lives out of the rhythm of this world - the mundane - and enter into the rhythm of Paradise.

Making time to attend festal and Lenten services as a family and as a community will strengthen our faith, our families and our parishes more than we can imagine. The Jews have lived their religious life according to a different calendar for millennia. This simple fact exerts an immense influence on their existence - especially in the "Diaspora". When our parish churches are as full every Sunday as they are on Pascha, and when they are as full on Holy days as they are now on

Cont. on page 12

THE SYMBOL OF OUR FAITH

by
Prof. George Parsenios

The Creed that we recite each Sunday is a summary of our faith. There is, of course, much more to say about the God we follow and the way in which we follow Him, but the Creed presents the necessary essentials that every Christian must proclaim. We announce whenever we recite it that we follow *this* God, and no other. The English word “Creed” comes from the Latin “Credo,” or “I believe.” In our liturgy books, however, the Creed is not called this, neither is it called a “summary” of the faith but the “*Symbol* of the Faith,” which in Greek is “*To Symbolon tis Pisteos*.”

What does it mean to call the Creed a “symbol”? When we consider Christian symbols, we might think first of the cross that we wear, which symbolizes our faith in a crucified God and the need for us to carry the cross as well. That’s a fairly obvious use of the word “symbol.” But what does the word “symbol” mean when applied to the Creed?

To reflect on this question a bit further, we can set aside the English word “symbol,” and think more about the Greek word “*symbolon*.” In ancient Greek usage, the term referred in many ways to the tokens that people would use to identify one another. For example, in ancient Athens, when the great citizen Assembly would meet, each person would be given a small token called a *symbolon*. This *symbolon* showed that the person in question was a legitimate citizen. Even more important, the only way that each person could be paid for sitting on a public jury or be paid for service in the Assembly was by returning this *symbolon* to the proper authorities. The *symbolon* indicated that the person in question was a citizen who did the legitimate amount of work to be paid. In much the same way, the Creed expresses our legitimate participation in the Divine Liturgy of the Orthodox Church. The Greek word for the public Assembly in ancient Athens was *ekklesia*, which is, of course, the very word that comes to mean “Church” in Christian usage. Hence, as the Athenians used a *symbolon* to identify legitimate citizens in the *ekklesia* of the public Assembly, the Creed is the *symbolon* that identifies the legitimate citizens of the *ekklesia* of the Church. The Creed is a confession (cf. Acts 8:37) that symbolizes our true and legitimate faith. We announce whenever we recite the Creed that we follow *this* God, and no other.

Such a sense of the word *symbolon* comes through even more clearly when we consider the significance of the phrase “The doors, the doors” which the priest proclaims just before the Creed is recited. The priest is really saying to close the doors so that only the faithful remain. In the original sense of the phrase, this was the

point when people that were studying to enter the Church or who were only casual observers would have to depart, leaving behind only the faithful. Immediately following this, the faithful show their true faith by displaying the verbal *symbolon* of the Creed, and hence their membership in the Church. The Creed becomes thereby a token of identity. It is the criterion of our Orthodoxy.

But here a certain clarification is in order. When we speak of the “legitimate” members of the Church, and of the “criterion” of Orthodoxy, we must not confine such things to the words we utter in the Creed. Those words are absolutely essential, but they are weak if they are not also lived out. We cannot claim to have true knowledge of God if we do not express this knowledge in the proper way. What, though, does it mean to live out the Creed? To answer this question briefly but in a very meaningful fashion, we can turn to a brief reflection on the life of St. Silouan the Athonite in the work of Archimandrite Zacharias. He relates that, for St. Silouan, “the criterion for the presence of the Holy Spirit, the criterion of the truth, is the love for one’s enemies.” Such a claim does not mean that theology is irrelevant, or that the Creed doesn’t matter. It means that if you really understand the Creed, that we have been given new life in Jesus Christ, as the Creed proclaims, then you can reverse the patterns of this world. In this world, people help their friends and they hurt their enemies. But, if what we confess in the Creed is true, which we personalize with the words “I believe” (rather than “We believe”), then we have committed ourselves to follow the crucified God, becoming citizens of His Kingdom, living by His laws and standards. It follows then that we are no longer citizens of this world. The *symbolon* of Faith becomes the *symbolon* of one’s actions in the commonwealth of Church: to confess Christ, and to love one’s enemies.

George L. Parsenios is assistant professor of New Testament at Princeton Theological Seminary and a member of the steering committee for both the Society of Biblical Literature Unit Corpus Hellenisticum Novi Testamenti, and the Society of Biblical Literature Johannine Literature Group. He holds an M.A. from Duke University, an M.Div. from Holy Cross Greek Orthodox School of Theology, and an M.A., M.Phil., and Ph.D. from Yale University.

Rags ... Cont. from page 7

world. Amen!

Fr. Richard Demetrius Andrews is the pastor of St. George Greek Orthodox Church in St. Paul, Minnesota. Fr. Andrews is the past president of Minnesota Eastern Orthodox Christian Clergy Association (MEOCCA), and a volunteer chaplain with the St. Paul Police Department.

Originally published on June 25, 2008 by OrthodoxyToday.org.

NEW MISSIONARY TRAINING AND ADMINISTRATION BUILDING DEDICATED IN ST. AUGUSTINE, FL

St. Augustine, FL - "In many cultures, rain is one of God's ultimate blessings," offered Orthodox Christian Mission Center (OCMC) Executive Director Fr. Martin Ritsi during his remarks at the May 20 and 21 dedication of the new **Archbishop Anastasios and Archbishop Demetrios Missionary Training and Administration Building**. Indeed, as over 30 inches of rain fell on North Florida during the two-day dedication, the new building and the hundreds of faithful from around the world who gathered for the festivities were blessed abundantly.

The Dedication Committee, chaired by Mrs. Helen Nicozisis, OCMC staff, and Board Members were honored to receive 10 hierarchs and numerous clergy from all the Orthodox Jurisdictions represented in the Standing Conference of the Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) as well as over 300 guests from around the world. Several past and current OCMC Missionaries were also on hand to celebrate the new era in North American Orthodox missions that the Archbishop Anastasios and Archbishop Demetrios Missionary Training and Administration Building represents.

OCMC Missionary to Albania Mr. Nathan Hoppe offered his reflections on the past, present and future of the OCMC. Mr. Hoppe remarked that, "With this new center we are equipped in a new way to reach out and to powerfully proclaim that Christ is truly risen and that He's transformed all of reality." Both Fr. Martin and Mr. Argue concurred with Mr. Hoppe's assessment of the new building's significance and also noted that the new mission center is the culmination

of years of hard work and sacrificial giving from each of the SCOBA jurisdictions, many Orthodox philanthropic organizations, and individual supporters.

Two men, however, were recognized for their pivotal roles in the growth of the Orthodox Missions movement – His Beatitude Anastasios, Archbishop of Tirana, Durres and All Albania, and Archbishop Demetrios, Primate of the Greek Orthodox Archdiocese of America and Chairman of SCOBA, who were the honorees during the dedication. Addressing the two prelates, Board member Fr. Matthew Tate shared, "Your missionary efforts throughout the Church truly are legendary, and it is most appropriate that the Mission Center building be dedicated in each of your names."

The new building will prove to be a vital resource in the continuation of this work. Broader understanding and support of missions, however, is still needed, reminded Wednesday's keynote speaker, OCMC Board Vice President and Chancellor of St. Vladimir's Seminary Fr. Chad Hatfield. "Many of us know little about our American missiological heritage," he said. But he noted that it is this missiological foundation exemplified by saints who served in this country, including prayer, understanding, vision, planning, and funding, that we must draw upon in order to spread the Gospel around the world.

OCMC's major benefactors, the SCOBA hierarchs, Missionaries, and others who made the dream of the new OCMC building a reality were recognized at the

Cont. on page 12

New Missionary ... *Cont. from page 11*

Wednesday evening banquet. Prior to the benediction offered by Bishop Antoun of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America, who was assisted by OCMC Board Member Fr. Luke Veronis, each of these ardent supporters and dedicated mission workers received a framed rendering of the new building that they worked so hard to see completed.

At the banquet, OCMC was honored to receive a \$25,000 donation from the Greek Orthodox Ladies Philoptochos Society, presented by National President Aphrodite Skeadas.

The morning of the Thursday, May 21, began with a Divine Liturgy at Holy Trinity Greek Orthodox Church. Fr. Nikitas Theodosian graciously welcomed as the Liturgy's celebrant Metropolitan Alexios of the Atlanta Metropolis of the Greek Orthodox Archdiocese of America and the many faithful who gathered for the early morning worship. The Metropolitan was assisted by Fr. Ritsi and Archdeacon Panteleimon Papadopoulos.

Dedication proceedings were held immediately following the Liturgy at the new building, which included a blessing service celebrated by Archbishop Demetrios. Following the service, a hand painted icon of the Mission Center's patron saints, Cyril and Methodius, was presented by Archbishop Demetrios from the Greek Orthodox Archdiocese of America. Then OCMC was blessed to receive the relics of two of Orthodoxy's most renowned missionary saints – St. Cosmas Aitolos, Missionary to the Balkans, presented by Archbishop Anastasios, and St. Innocent, Apostle to America, presented by Metropolitan Jonah of the Orthodox Church in America (OCA). Following a ribbon cutting and plaque unveiling, guests took time to venerate the relics and tour the new four-million dollar, 12,000 square foot facility.

"So much has transpired in the movement of Orthodox missions over the last decades that bring us to this moment ... and it is a glorious occasion that we've come to," reflects Fr. Martin on the completion and dedication of the new Archbishop Anastasios and Archbishop Demetrios Missionary Training and Administration Building. "We are now at a position where [missions] is expected, where it is common, where it is a challenge that many people are accepting and following through on ... Today we are on a property with a vision that has come to fruition; but a vision that is not complete. It is a building that is built for the needs of today with the vision for what is to come tomorrow ... [This building] stands as a symbol and a sign of what missions means in our Church today in North America."

The Orthodox Christian Mission Center (OCMC) is the official missions agency of the Standing Conference of Canonical Orthodox Bishops in the Americas (SCOBA) dedicated to fulfilling Christ's last command to make disciples of all nations.

Worship ... *Cont. from page 9*

Sunday, we will see a spiritual revival in our church, a revival the scale of which we cannot even imagine right now.

As any builder knows, the most important part of the house is the foundation. Our Lord Himself spoke of this, saying that the one who follows His commandments is like the one who builds their house on a rock (Matthew 7:24 - 8:4). If the Church truly is Christ's body, as St. Paul says (Colossians 1:18, Romans 12:4, 1 Corinthians 12:12, etc.), then Her commandments are the commandments of Christ. And if we wish to build our lives on a firm foundation, what foundation can be more solid than the mystical life of the Church?

By making the rhythm of the Church the rhythm of our own personal life, we will certainly experience spiritual growth in our lives and communities, and upon this spiritual foundation we will be able to more deeply experience the melody of prayer and the harmony of true Christian community.

Fr. Bohdan Hladio is the Chancellor of the Ukrainian Orthodox Church of Canada.

Originally published on March 5, 2006 by OrthodoxyToday.org.

CAMP VATRA 2009

Our dedicated Orthodox staff, consisting of priests and counselors, will provide morning and evening Chapel services, instruction in Orthodox Christian teachings and life, music, arts and crafts, sports, campfires and much more – an opportunity for youth to make friends, have fun and strengthen their Orthodox Christian faith.

CAMP VATRA FOR SENIORS

WHO: Students entering 9th-12th grades in Fall, 2009

WHEN: Sunday, July 12 – Saturday, July 18, 2009 (1 Week)

FEE: \$250 (Includes all meals, lodging, programs and activities.)

Please make checks payable to: R.O.E.A./Camp Vatra

CAMP VATRA FOR JUNIORS

WHO: Ages 11-13 yrs

WHEN: Sunday, August 2 – Sunday, August 16, 2009

FEE: \$350 (Includes all meals, lodging, programs and activities.)

Please make checks payable to: R.O.E.A./Camp Vatra

Information and Applications for Campers, Counselors and Staff are available on-line at:
<http://www.roea.org/summercamps.html>

R.O.E.A. MEDICAL MISSIONARY GOING TO UGANDA

This year from June 22 to July 9, **Dr. Sanda Constantinidi**, a long-time parishioner of Holy Cross

parish (Hermitage, PA), is going on her second medical mission with OCMC to Gulu, Uganda. Dr. Constantinidi's team will provide medical attention to a refugee camp of 17,000 people displaced from the civil war. This is the second such trip of Dr Constantinidi to Uganda (the first was in 2006), and the experience is an exhausting non-stop visitation of patients. On her previous trip there were four other physicians, besides nurses and support staff, but in this trip she will be the only physician, going at the insistent request of OCMC. In order to accomplish their goals, the team needs both prayers and generous financial support.

If you wish to make a **tax-deductable contribution** to support this effort, please send it to: Orthodox Christian Mission Center, P.O. Box 4319, St. Augustine, FL 32085. *In the memo section, please write "Constantinidi – Uganda".*

Please Help Dr. Constantinidi's mission! Thank you and God bless you.

A.R.O.Y. 60TH ANNUAL CONFERENCE

CLEVELAND, OHIO
SEPTEMBER 4-6, 2009

CONVOCATION

In accordance with Article III, Section 2, of the A.R.O.Y. Constitution & By-Laws, notice is hereby given that the Annual Conference of **The American Romanian Orthodox Youth** will be held at St. Mary Cathedral, 3256 Warren Road, Cleveland, Ohio 44111 on the weekend of September 4-6, 2009.

+NATHANIEL, Archbishop

Maranda Tipa
President

Andreea Grigore
Secretary

SCHEDULE OF EVENTS

FRIDAY, SEPTEMBER 4, 2009

7:00 pm Welcome back get-together at
St. Mary Cathedral Parish grounds

SATURDAY, SEPTEMBER 5, 2009

All at St. Mary Cathedral Social Hall

8:30 am Breakfast
9:30 am Conference meetings
1:00 pm Lunch
2:00 pm Conference meetings
5:00 pm Adjournment of meetings/photos
5:30 pm Parastas, Great Vespers & Confessions
7:30 pm "Cleveland Rocks" Dinner/Dance

SUNDAY, SEPTEMBER 6, 2009

9:00 am Matins
10:30 am Entrance of Hierarchs /
Hierarchal Divine Liturgy
1:00 pm Banquet at St. Mary Cathedral Social Hall
7:00 pm Doors open for Grand Ball in
Marriott Hotel ballroom
8:00 pm 50th Cotillion Ball /
Debutante Presentation

HOTEL: Cleveland Airport Marriott Hotel, 4277 West 150th Street, Cleveland, Ohio 44135; 216-252-5333. *Make sure to mention Cleveland A.R.O.Y. to receive special discount of \$89.00/tax per night. Please make reservations no later than August 15, 2009.*

Watch your mail and your Parish Bulletin for more details to follow.

CLERGY CHANGES

COTRIGASANU, Rev. Fr. Ioan, was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate by the Episcopate Council on May 30, 2009, and is attached to the Romanian Orthodox Deanery of Canada.

DUMITRASCU, Rev. Fr. Ioan Irinel, was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate of America by the Episcopate Council on November 22, 2008, and is assigned Parish Priest of St. Anne Church, Jacksonville, FL, effective January 1, 2009.

DUMITRU, Rev. Fr. Antonel M., was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate by the Episcopate Council on May 30, 2009, and is attached to the Romanian Orthodox Deanery of Canada.

HUDSON, Rev. Fr. David, was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate by the Episcopate Council on May 30, 2009, and is assigned Parish Priest of Descent of the Holy Spirit Church, Merrillville, IN, effective June 1, 2009.

MORARIU, Rev. Fr. Stefan Dan, was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate by the Episcopate Council on May 30, 2009, and is attached to the Romanian Orthodox Deanery of Canada.

ONOFREI, Rares Claudiu, was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 29 March 2009, at St. Dumitru Church, New York, NY, and is attached to St. Dumitru Church, New York, NY.

PAUN, V. Rev. Fr. Dumitru was released from his duties as Parish Priest of St. Mary Church, Colleyville, TX and has been assigned as Parish Priest of St. Andrew Mission, Potomac, MD, effective May 12, 2009. He continues to serve as Dean of the Southern Deanery.

POP, Rev. Deacon Sabin, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 26 April 2009, at St. George Cathedral, Southfield, MI, for service there as Assistant Priest.

PREDA, Ionut Florin, was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 18 October 2008, at Descent of the Holy Spirit Church, Ridgewood, NY, for service there as Parish Deacon.

PREDA, Rev. Deacon Ionut Florin, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 28 March 2009, at Descent of the Holy Spirit Church, Ridgewood, NY, for service there as Assistant Priest.

STOLERU, Florin Stefan, was ordained to the Holy Diaconate by His Grace, Bishop IRINEU on 31 August 2008, at Sts. Peter & Paul Church, Dearborn Heights, MI, for service as Parish Deacon at Ascension Mission, Montreal, QC.

STOLERU, Rev. Deacon Florin Stefan, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 11 February 2009, at Presentation of Our Lord Church, Fairlawn, OH, and is attached to Ascension of the Lord Mission, Montreal, QC.

UNGUREANU, Rev. Deacon Daniel, was ordained to the Holy Priesthood by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 12 April 2009 at Descent of the Holy

Spirit, Warren, MI, for service as Assistant Priest at St. Nicholas Mission, Montreal, QC.

VASIU, Mircea, was ordained to the Holy Diaconate by His Eminence, Archbishop NATHANIEL on 3 May 2009 at Sts. Peter & Paul Church, Dearborn Heights, MI, for service there as Parish Deacon.

VINT, Rev. Fr. Cosmin, who was attached to St. Mary Church, Portland, OR, is assigned to the Protection of the Mother of God Church at the Romanian Orthodox Deanery of Canada Centre, effective June 1, 2009.

VLAD, Rev. Fr. Stefan, was accepted into the ranks of the clergy of the Romanian Orthodox Episcopate by the Episcopate Council on May 30, 2009, and is attached to the Michigan Deanery.

Beginning to Pray ... *Cont. from page 6*

times of noise and confusion, we can learn to create moments of inner peace when we can pray. Have you ever tried praying while waiting in line behind someone with a pocketbook full of coupons at the grocery store, or in the car when you are stuck in traffic? How about when an impatient driver cuts you off as you are driving home?

Met. Anthony shows us how to pray in those little moments. He suggests that a good way to start praying is literally begin when you wake up in the morning. Give thanks to God, know that you are His and that this day is His, then ask God to bless the day. "After that you must take it very seriously ... If you accept that this day was blessed of God, chosen by God with His own hand, then every person you meet is a gift of God, every circumstance you will meet is a gift of God, whether it is bitter or sweet, whether you like or dislike it. It is God's own gift to you, and if you take it that way, then you can face any situation."

Praying is not always an easy and smooth path. Met. Anthony tells us that in "the process of searching, you will have endured pain, anguish, hope, expectation – all the range of human emotions. God will have been the desired One and He will have been the frustrating One." Our God is a God of love, and it is through our struggles and our prayer that He allows us to grow closer to Him.

Interspersed in this book, Met. Anthony tells wonderful little stories to help us understand what he is saying. He is not a remote "holy person" who is unfamiliar or untouched by the everyday problems and stresses that affect each one of us. He addresses us as his spiritual children whom he loves and cares for, and to whom he offers his advice with gentleness and humility.

One of the miraculous facts about reading a great book is that no two people will read it the same way. There is a great deal more in this little book (just over 100 pages) to discover. I truly encourage everyone to read (or re-read) *Beginning to Pray* and let its message speak to your heart and strengthen your ability to pray.

IN MEMORY

+ **Peter Lucaci (1926-2009)**

Editor, community leader

The name of Peter Lucaci is among the few lay people well known to the Romanian American community, linked to the *America* newspaper. Born in 1926 in Detroit, Michigan, to his parents Gheorghe and Aglaia, he grew up in Romania, completing his secondary education in Suceava and his academic studies (drama

and literature) in Iași. Peter was brother to Victoria Ciopec and Dumitru Lucaci of Romania and Preoteasa Mary Râșca of Dearborn Hts., Michigan.

After the war, upon his return to America, he married Larisa Moruzeanu (1949). After they moved to Cleveland, they became active with St. Mary Romanian Orthodox Church in Cleveland. They were blessed with their two children, Larisa and George. With a strong education in humanities, the Lucaci family embarked head on – as Father Vasile Hategan once wrote - to serving the Romanian culture on this continent. They hosted a *Romanian Radio* program, and Larisa, an ethnologist, had a *TV show* on ethnic culture. Peter took journalism classes at Western Reserve University, and after this, was employed as a copy writer at Cleveland's daily newspaper, *The Plain Dealer*. There he became acquainted with all facets of publishing a newspaper. He spent the following 27 years of his life laboring there. In the Romanian community, his name will remain associated with the *America* newspaper, whose editor he became on Oct. 1, 1950. During the entire Cold War period, the newspaper took a very anti-communist standing.

As editor of the *America* newspaper and its yearly *Almanac*, he kept his newspaper newsy and entertaining. This was the oldest Romanian newspaper in America, in print since 1906. Its pages introduced American Romanian portraits or jeered and cheered happenings and events. As his children describe him, he was "intensely opinionated, impassioned for his work and marked by an uncompromising integrity." As president of the Union & League of Romanian Societies (U&L), he collaborated with many presidents of the local fraternal societies throughout the USA and Canada.

In 1980, he became president of the Union and League; and, thus, he became a visible personality in Romanian American life, listed in Dan Fornade's "*Who's Who, Romanians in America*." He continued to be an editor of the *America* until his retirement. Disappointed with the changes of the *Union and League* in recent times, he started his own newspaper, *The New America*, which

he printed until March of this year when he became ill. He leaves behind his work of almost fifty years of journalism and a long path of articles and writings which encompass the most diverse aspects of Romanian American life, from news to history and from personal medallions to poetry. "Pete" was an opinion maker and a community leader, a writer and passionate lover of poets such as Eminescu, Toparceanu and the pantheon writers of his Romanian heritage.

American born, Peter Lucaci was a proud American who, like many in his generation, lived with a traditional Romanian worldview. He was a great supporter of Archbishop Valerian D. Trifa. Faithful to his organization and his principles, he worked well especially with the educated clergy who showed interest to be community builders, especially with Bishop Louis Puscaș (Byzantine-Catholic), Archbishop Nathaniel and the late Frs. Vasile Hategan, Petre Popescu, Muresan and some of us of the next generation. He kept friendly ties with his many collaborators, poets and writers of the community and of the Romanian Exile, throughout America and Western Europe, especially those who shared determination against communism. He cheered the fall of communism and through the U&L sent medical assistance to Romania. He was always interested in church dynamics and attended the Episcopate Congresses at the Vatra, many times. He loved and supported Archbishop Nathaniel and was proud of St. Mary Cathedral and his spiritual fathers, who were always joyfully welcomed in their home, where newspapers, clippings, paintings, music and poetry were the natural habitat.

Although he was the caregiver for his wife Larisa, an unexpected cancer quickly took him from among us. He is survived by his wife and his children, Larisa Vashee of California (husband, Kirti) and George (wife, Barbara) of New Jersey, both highly educated. He leaves behind five lovely grandchildren: Maya, Lina, Alexandra, Emma and John Peter. His wife, Larisa will remain for him his closest friend and proofreader, writer and illustrator, a most supportive and prayerful life partner, who sheltered him with her prayers in time of adversity, indispensable to any opinion maker.

In the last years, he was deeply preoccupied by his wife's health issues, until March 2009 when he became ill with an aggressive cancer. The man who loved the word, received with joy the Word Himself, in the Holy Eucharist; and thus, with a sense of mission accomplished, he left to meet his Creator, surrounded by his loving family. With the demise of Theodore Andrica and Peter Lucaci, after a hundred years of activity, the famous Cleveland's Romanian secular press is now, at least for a while, silent.

The bells of St. Mary Cathedral tolled for him on Friday, May 15 at St. Mary Cathedral and gathered his family and friends. He was eulogized by his parish priest and then laid to rest at Sunset cemetery, awaiting Christ's second coming. *Dormi în pace!*

Fr. Remus Grama

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

M/M John Pop, Northbrook, IL	\$125.00
M/M Constantine Ardeleanu, Valparaiso, IN	\$100.00
V Rev Fr & Psia Leonte Copacia, Shelby Twp, MI	\$100.00
Marina Ficken, McLean, VA	\$100.00
Rev Fr & Psia Andrew Lesko, Redlands, CA	\$100.00
Constantin A Mindrean, Chicago, IL	\$100.00
M/M Gregory Thetford, Ellwood City, PA	\$100.00
M/M John DeMintich, Toronto, ON	\$60.00
M/M Paul Costea, Dearborn Hts, MI	\$50.00
M/M Valer Luca, Boardman, OH	\$50.00
Lucretia Stoica, Lakewood, OH	\$50.00
Dumitru & Valentina Bodi, Dearborn Hts, MI ..	\$25.00
Elena Gavrilesco, Skokie, IL	\$25.00
Aldena Jinar, Ellwood City, PA	\$25.00
M/M George Oancea, Louisville, OH	\$25.00

GENERAL DONATIONS

Holy Trinity, Miramar, FL	\$1,000.00
(Hierarch's Travel Expenses)	
Sts Constantin & Helen, Lilburn, GA	\$500.00
(Hierarch's Travel Expenses)	
Sts Michael & Gabriel, Middle Village, NY	\$500.00
(Hierarch's Travel Expenses)	
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN	\$450.39
(Travel Expenses)	
Sts Constantine & Helen, Indianapolis, IN	\$300.00
(Hierarch's Travel Expenses)	
St Elias, Ellwood City, PA	\$100.00
(Episcopate Sunday)	
Rev Fr & Psia Ioan Bogdan, Westminster, CO ..	\$100.00
(Hierarch's Travel Expenses)	
Alexandru & Maria Risca, Oakland, MI	\$100.00
(Donation for St Innocent Orphanage)	
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI	\$30.00
Helen Bugariu, Grosse Pointe Woods, MI	\$25.00
Iustina Cantor, Commerce Twp, MI	\$10.00
Maria Hunciac, Center Line, MI	\$5.00

MEMORIAM

Virginia Moore, Garden City, MI	\$80.00
(IMO Parents: Vasile & Eva Mellian)	
Iuliana Campean, Grosse Pointe Park, MI	\$20.00
(IMO Valentina Cornea & Istina Chesches)	

EPISCOPATE ASSESSMENTS

Holy Nativity, Chicago, IL	\$29,480.00
St Dimitrie, Monroe, CT	\$5,845.00
St Nicholas Mission, Ottawa, ON	\$1,560.00
St John the Baptist, Woonsocket, RI	\$1,550.00
Descent of the Holy Spirit / Sts Peter & Paul, Assiniboia/Flintoft, SK	\$1,000.00
Holy Cross, Hermitage, PA	\$1,000.00
(2010 assessment)	
St Joseph of Maramures, Hazleton, PA	\$1,524.00
Holy Brancoveanu Martyrs Mission, Montreal, QC	\$690.00
St John Mission, Nashville, TN	\$500.00
St George, Dysart, SK	\$430.00
Sts Michael & Gabriel, Orlando, FL	\$300.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

St Elias, Ellwood City, PA	\$100.00
----------------------------------	----------

CAMP VATRA

National A.R.O.Y.	\$3,500.00
(Annual Subsidy of Camp Vatra for Juniors)	
M/M Stephen Miroy, Stafford, VA	\$357.00
John Toana, Indianapolis, IN	\$50.00

Skepticism ... *Cont. from page 3*

the other hand the event was simply a story written much later, there would be no contradiction in accounts. The differences in accounts reflect how real events are perceived, related and recorded by real people.

There is much, much more that could be added here regarding the approaches to Biblical criticism, the number and quality of manuscripts, witnesses to the historicity of their existence and content, etc. Suffice it to say that seeking the truth in sincerity, as a matter of life and death, will always lead to the Truth. He who seeks shall find (Mt 7:7).

And such it was with Thomas. When Thomas secured the empirical proof of Jesus' Resurrection, he did not simply say, as did Peter, "You are the Christ, the Son of the Living God" (Mt 16:16). This same "information" was requested and given to the High Priest (Mt 26:63) and did not lead to any salvific confession whatsoever. On the contrary. The "information" is never enough, because this would force belief in and love for God; and God does not desire forced love, which is never true love. Hence, Thomas did not make a confession like Peter, because it would have allowed him to walk away, as if having learned and stated an objective fact which subsequently did not impact his own life. Thomas' confession reveals that the goal of Thomas' questioning was not simply knowledge but *salvation* – a *salvific* knowledge. Thomas had to know the truth, because it was a matter of life or death for him. Having learned it, Thomas turned his very life over to Jesus Christ, exclaiming "My Lord and my God" (Jn 20:28).

Thomas is an example for us today: skepticism is not a sin if finding the Truth is our ultimate and *salvific* concern. If it is, proofs will be given by God Himself. These may not be accepted by others who do not have that concern – there are many who would not believe "even if one rose from the dead" (Lk 16:31). In fact, Someone *did rise* from the dead and Christ's prophecy holds: they still do not believe. But if we are seeking, we shall find. Or rather, God will find us, as He did Thomas. Then it will be up to us to say, like Thomas, "My Lord and my God."

Fr. Calinic Berger holds a doctorate in historical theology from the Catholic University of America and is both pastor of Holy Cross Orthodox Church in Hermitage, Pennsylvania, and has been a visiting professor of theology at St. Vladimir's Theological Seminary in New York.

CONVOCARE

În conformitate cu Articolul III, Secțiunea 7,
a Regulamentelor Episcopiei Ortodoxe Române din America, chemăm în sesiune

**AL 77^{LEA} CONGRES
ANUAL AL EPISCOPIEI
VINERI, 3 IULIE - DUMINICĂ, 5 IULIE, 2009
la Vatra Românească, Grass Lake, Michigan**

Toți preoții parohi și asistenți numiți în Parohii de către Episcop, precum și toți delegații mireni aleși legal de către Adunările Generale Parohiale în 2008 și ale căror acreditări au fost verificate de către Comitetul de acreditare al Episcopiei, sunt chemați în sesiune de lucru.

Congresul va fi în sesiune de lucru începând cu ziua de VINERI, 3 IULIE, orele 10:30 a.m., ora Coastei de Est.

Ordinea de zi, după cum este publicată în **Raportul Anual către Congresul Episcopiei 2009**, va include:

- Citirea Și Aprobarea Procesului Verbal al celui de-al 76^{lea} Congres al Episcopiei
- Raporturile Oficiale către Congres
- Raporturi din partea Organizațiilor Auxiliare ale Episcopiei
- Propuneri noi din partea Consiliului Episcopesc

Conform Articolului III, Secțiunea 1, Congresul Episcopiei va fi compus din:

- Episcop
- Episcopul-Vicar
- Preotul Paroh și Preotul sau Preoții asistenți;
- Doi (2) delegați mireni aleși de Adunarea Generală a fiecărei Parohii pentru Congresul Episcopiei pentru anii 2009-2010
- Doi (2) delegați din partea fiecărei organizații auxiliare a Episcopiei
- Preoți de sub jurisdicția Episcopiei care nu au parohie, diaconi, stareți și starețe, dacă sunt acreditați de Consiliul Episcopesc;
- Membrii Consiliului Episcopesc în funcțiune, ca și președinții organizațiilor auxiliare “ex officio”.

Dacă delegații mireni aleși legal nu pot participa la Congresul Episcopiei, locuitori lor aleși legal de către Adunarea Generală Parohială a fiecărei Parohii, vor reprezenta Parohia. Nici o adăugare, substituție or delegație ad-hoc nu vor fi recunoscute de către Comitetul de acreditare.

+NATHANIEL, Arhiepiscop

PROGRAMUL

JOI, 2 IULIE

10:00 am Conferința clerului
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Conferința clerului sesiunea a 2-a
5:00 pm Vecernia și Meditații
6:00 pm Cina
7:00 pm Ședința Consiliului Episcopesc

VINERI, 3 IULIE

8:30 am Înregistrarea delegaților
10:30 am Rugăciunea de invocare a Duhului Sfânt
Deschiderea celui de-al 76^{lea} Congres al Episcopiei
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Congresul continuă - Sesiunea a II-a
5:00 pm Vecernia și Meditații
6:30 pm Cina și Programul

SÂMBĂTĂ 4 IULIE

9:30 am Congresul continuă - Sesiunea a III-a
12:00 pm Te Deum de Ziua Independenței, SUA
Slujba Parastasului și a binecuvântării mormintelor
1:00 pm Prânzul
2:00 pm Congresul continuă - Sesiunea a IV-a
5:00 pm Vecernia Mare și Meditații
6:30 pm Cina și dans

DUMINICĂ, 5 IULIE

8:00 am Utrenia
9:30 am Procesiunea Clerului
10:00 am Sfânta Liturghie Arhierească
Banchetul și Programul de încheiere

CREZUL SAU TAINELE CE NU SUFERĂ ISPITIRE

**Iubiți Frați Preoți și Iubiți Credincioși,
Poate că-i una din cele mai pline de învățătură
alcătuiți care se spune la o slujbă dumnezeiască și
mai ales la Sfânta Liturghie.**

Am dorit să spun aceste cuvinte deoarece în această perioadă din duminica dinaintea Praznicului Pogorării Duhului Sfânt, noi ortodocșii facem pomenire de o adunare de episcopi din veacul al IV-lea, de la anul 325 care a avut loc undeva lângă Constantinopol, la Niceea. Au fost niște frământări în Biserică, oamenii n-au înțeles tainele niciodată și pentru că nu le-au înțeles, au căutat să le explice, să le înțeleagă.

Dar să știți că nu-i calea aceasta a înțelegerii care au vrut-o ei. Ei au vrut să înțeleagă niște taine care-s mai presus de fire și să le înțeleagă cu puterile firii, cu mintea omului. Ori, dacă lucrurile ar putea fi înțelese cu mintea omului, atunci ar putea fi cercetate și n-ar mai trebui crezute. Noi le primim cu credință. *“TAINA NU SUFERĂ ISPITIRE, TAINA NU SUFERĂ CERCETARE”*, degeaba vrei să o cercetezi cu cercetare pământească, fiindcă nu o poți înțelege. Și atunci oamenii, gândindu-se că ar putea înțelege tainele, au zis nu, nici vorbă, Dumnezeu este Dumnezeu, omul este om, nu există posibilitatea ca Dumnezeu să se facă om. Dumnezeu nici nu are un Fiu, are un ales, dar nu se poate să fie ceva din Dumnezeu, de o ființă cu Dumnezeu. S-au frământat oamenii și au zis așa. Și atunci s-au făcut niște frământări în Biserică și frământările acestea au dus la o adunare a reprezentanților întregii Biserici din vremea aceea unde s-au adunat 318 episcopi la Niceea, să cerceteze ei, să vadă cum stau lucrurile, ce trebuie să învețe Biserica, ce-a învățat Biserica până atunci. Și s-au adunat și au făcut un lucru pe care-l avem și noi astăzi, o alcătuire pe care ar trebui să o cunoască toți creștinii: *CREZUL - SIMBOLUL CREDINȚEI*. Și-au mărturisit credința în Dumnezeu Tatăl și au zis: *“Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul Cerului și al pământului, văzutei și nevăzutei....”*. E ceea ce spunem noi la Sfânta Liturghie și la alte slujbe, de fapt la slujbele Bisericii rânduite pentru fiecare zi, unde se spune de două ori Crezul și anume la Pavcernița cea mică sau la Pavcernița cea Mare, la slujba de după cină și la slujba de miezul nopții. Sfânta Liturghie nu-i obligatorie pentru fiecare zi, de aceea nici nu se face peste tot în fiecare zi, dar sunt slujbe care sunt obligatorii pentru fiecare zi, mai ales în mănăstiri, și atunci, la acele slujbe, dintre cele 7 laude, două din ele cuprind Crezul și dacă nu se face Sfânta Liturghie, ci Obednița în loc de Liturghie, totuși aceasta cuprinde Crezul. Deci, de 2-3 ori pe zi se spune: *“Cred într-unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul....”*.

Iubiți credincioși,

Asta-i învățătura Bisericii. Nu înțelegem pentru că

nu înțelegem, pentru că nu putem înțelege, pentru că, *“taina nu suferă ispitire”* și dacă vrei să faci taina înțeleasă, adică vrei să o aduci la măsurile înțelegerii tale, nu mai este taină și înseamnă că ai desfințat taina și ai desfințat adevărul. Dacă vii cu niște mijloace de gândire și zici: nu se poate ca firea dumnezeiască să fie și în Tatăl și în Fiul și în Sfântul Duh, atunci n-ai făcut nimic, nu primești învățătura, nu-ți mai trebuie credința, nu mai stai în fața lui Dumnezeu, nu mai stai în fața tainelor, nu mai stai în fața misterelor și toate vrei să le aduci și să le cobori și să știi cum e, cum există taina Sfintei Treimi, cum e taina întrupării, cum e taina învierii și altele.

Nu se poate, Frați Preoți și iubiți credincioși! Să ne iasă la toți din minte gândul acesta că noi putem înțelege tainele. Cine a vrut să facă așa, a schimbat învățătura cea bună și a devenit eretic și nu-i ortodox.

De ce trebuie să știm toate aceste lucruri? Pentru că acestea sunt niște lucruri pe care Biserica le pomeneste. Când le pomeneste? Astăzi. De ce azi? Pentru că după sărbătoarea înălțării Mântuitorului nostru Iisus Hristos se poate pomeni tot se s-a întâmplat cu Domnul Hristos. Ce s-a întâmplat? Fiul lui Dumnezeu s-a făcut om. Fiul lui Dumnezeu s-a înălțat la ceruri cu firea omenească. Toate s-au întâmplat! și acum, după ce s-au întâmplat toate, după ce s-au sărbătorit toate acestea, putem spune: cine-i Fiul lui Dumnezeu, care s-a făcut om, cine-i Domnul Hristos? Domnul Hristos este Fiul lui Dumnezeu care s-a făcut om, este Dumnezeu adevărat și om adevărat, este Dumnezeu adevărat unit cu omul, întrupat și născut din Preasfânta Fecioră Maria, care devine Născătoare de Dumnezeu. A devenit Născătoare de Dumnezeu și de aceia noi suntem cinstitori ai Maicii Domnului, pentru că Maica Domnului a făcut posibilă venirea Fiului lui Dumnezeu în lume în fire omenească. A fost aleasă de Dumnezeu pentru aceasta și pentru aceasta Biserica o are în mare cinstire.

Deci, dragii mei, ori de câte ori pomenim adunarea de la Niceea, a celor 318 parinti, să ne gândim la cele două alcătuiți pe care le avem la Sfânta Liturghie și anume antifonul al II-lea: *“Unule Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu”* și ne mai gândim și la Crez. Să știți că sunt foarte nemulțumit că sunt așa de puțini oameni care știu Crezul. Trebuie să știm Crezul că aceasta este credința noastră. Obişnuiesc ori de câte ori merg prin parohii și slujesc Sfânta Liturghie să rostim cu toți cei prezenți Crezul, ca toți care participă la rugăciune să fie familiarizați cu această mărturisire a credinței noastre.

Să știți iubiți credincioși, că după rânduiala de la Spovedanie, trebuie să-l punem pe fiecare credincios, care vine la spovedit, întâi să spună Crezul. Numai ca vrem să fim înțelegători față de neputințele lor, dar ar

Cont. la pag. 21

VIZITA PASTORALĂ A PREA SFINȚITULUI EPISCOP IRINEU ÎN PERIOADA SFINTELOR PAȘTI 2009

Din încredințarea Înalt Prea Sfințitului Părinte Arhiepiscop Nathaniel, în perioada Sfințelor Paști, Prea Sfințitul Episcop Irineu s-a aflat în Statul Florida unde a vizitat și slujit la toate Parohiile și Misiunile Ortodoxe Românești. Însoțit de Ierodiaconul Sebastian Dumitrașcu, prima slujbă a fost oficiată la Parohia Sfânta Cruce din Hollywood, în vinerea Floriilor, unde cu un sobor de preoți și diaconi s-a săvârșit Sfânta Taină a Maslului, iar la încheiere Prea Sfințitul Irineu a ținut cuvânt de învățătură despre semnificația Tainei Sfântului Maslu, după care s-a servit o cină de post în sala bisericii, pregătită de Reuniunea de Doamne conduse de Președinta Reuniunii, Doamna Aurelia Anton. În dimineața următoare când Biserica a rânduit pomenirea învierii lui Lazăr din Betania, Prea Sfințitul Irineu a asistat la Sfânta Liturghie la Biserica Sfânta Treime din Miramar, care a fost săvârșită de P.C. Părinte Paroh Adrian Bălescu, împreună cu Ierodiaconul Sebastian și Diaconul Ovidiu Păcurar, iar după cuminecarea cu Sfintele Taine, Prea Sfințitul Irineu a ținut un cuvânt de învățătură celor prezenți. S-a săvârșit parastasul de obște pentru toți cei plecați în veșnicie și s-a făcut un trisaghion la mormântul ctitorilor

Corneliu și Rucsandra Bota care își dorm somnul de veci lângă sfânta biserică.

În Duminica Floriilor, PS Irineu a săvârșit Liturghia Arhierască la Biserica Sfânta Treime din Miramar, împreună cu P.C. Părinte Paroh Adrian Bălescu, P.C. Preot pensionar Dumitru V. Sasu, Ierod. Sebastian și Diaconul Ovidiu, iar la încheierea Sf. Liturghii s-au sfințit crenguțele verzi de salcie care mai apoi au fost împărțite credincioșilor, după care PS Irineu a ținut cuvânt de învățătură.

Marti, în Săptămâna Mare, Preasfințitul Irineu însoțit de Ierodiaconul Sebastian, au săvârșit slujba Deniei la parohia Sfântul Ștefan cel Mare din Clearwater, păstorită de P.C. Părinte Romulus Barr, iar Miercuri, a slujit slujba Deniei la Parohia Sfânta Ana din Jacksonville, păstorită de P.C. Preot Ioan I. Dumitrașcu, a ținut un cuvânt de învățătură, iar după ce a citit rugăciunea Dezlegării celei Mari pentru iertarea tuturor păcatelor celor prezenți, a urmat o cină de post în sala socială a bisericii. În Joia Mare, Denia celor 12 Evanghelii, a fost săvârșită la parohia Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil din Orlando, păstorită de P.C. Preot Daniel Ghica, după care Prea Sfințitul a ținut cuvânt de învățătură și a spovedit o parte din cei prezenți. În Vinerea Mare, P.S. Irineu s-a întors la parohia Sf. Treime, unde a participat la Vecernia Punerii în Mormânt a Mântuitorului, urmată de Prohodul Domnului, în cadrul căruia s-a înconjurat Sfânta Biserică, iar la sfârșit a ținut cuvânt de învățătură despre pătimirea și suferința Mântuitorului Iisus Hristos.

Cu câteva minute înainte de miezul nopții, în biserica Sfânta Treime din Miramar, P.S. Irineu a dat binecuvântarea de începere a Slujbei Sfintei învieri, fiind înconjurat de P.C. Preot Adrian Bălescu, P.C. Preot Dumitru V Sasu și Ierodiaconul Sebastian, după care au ieșit afară în fața bisericii unde așteptau aproximativ 2,000 de credincioși, care au venit cu credință să ia Lumina învierii lui Hristos. După înconjurarea bisericii, clerul și credincioșii au intrat din nou în Sfânta Biserică unde s-a continuat Slujba învierii, urmată de Sfânta Liturghie Arhierască și sfințirea Paștilor, iar la încheiere, P.S. Irineu a ținut un cuvânt de învățătură, îndemnând pe toți cei prezenți să se bucure de această sărbătoare a iertării, a bucuriei și a dragostei dumnezeiești prin învierea lui Hristos. A urmat o agapă creștinească în sala socială a bisericii cu bucate tradiționale românești, iar P.S. Irineu a sfințit coșurile cu ouă roșii și bucatele aduse de credincioși. La sfârșitul agapei, surpriza a fost când D-l Cătălin Badiu, Președintele Consiliului Parohial, a adus un

Cont. la pag. 21

CTITORIE VIITOAREI GENERAȚII

Bunicul meu, Preotul Mircea Popoiu, îi purta un mare respect părintelui Gheorghe Calciu. Născuți și crescuți în Dobrogea amândoi, se cunoșteau bine și îi slujeau, fiecare după puteri, Domnului. Bunicul meu a fost toată viața preot într-un sat din județul Tulcea, îi sfătuia pe cei în necaz, îi imprumuta pe cei cu nevoi materiale și predica în fiecare duminică despre Iisus Hristos. Părintele Calciu avea o responsabilitate mult mai mare, cea a românilor din zona Washington D.C. Și dumnealui petrecea ore nenumărate sfătuind oamenii, ascultându-le păsurile, îndemnându-i la duhovnicie și frățietate.

Părintele Calciu a avut, în plus, viziunea unei parohii mai mari, mai frumoase, mai impunătoare. O biserică ortodoxă românească, atât din punct de vedere arhitectural cât și sufletesc. A căutat neobosit un loc pentru noua biserică și și-a devotat ultimii doi ani din viață construirii acestei bisericii. În luna august 2006 a reușit să sfințească, împreună cu înalt Prea Sfințitul Nathaniel, terenul viitoarei biserici Sfântul Apostol Andrei.

Părintele Calciu ne privește din cer de mai bine de doi ani. Cu noi a fost, sâmbătă, 14 martie, 2009, când ne-am adunat, în numele Domnului, să ctitorim biserică. Cu mine a fost, tot din cer, bunicul meu, părintele Popoiu. Pe vremea copilăriei, când mergeam la evenimentele importante din satul bunicilor: botezuri, nunți, înmormântări, sau la Sfânta Liturghie de duminică, nu aveam cum să știu că într-o zi voi deveni ambasadoare a ortodoxiei pe țărîm american. Nu îmi închipuiam că într-o zi, și eu, voi ajuta la punerea primei pietre a unei biserici ortodoxe.

Adesea, în biserica Sfânta Cruce din Alexandria, am privit cu reverență și admirație la placa cu ctitorii acestei biserici. Priveam cu respect, dar și cu o oarecare distanță, gândind că numai o mână de oameni aleși pot face în timpul vieții lor un lucru atât de deosebit. Acum suntem și noi un grup, mult mai mare, de oameni aleși, care vom porni în aceeași direcție. S-ar putea să nu avem o placă în biserică, dar cu siguranță vom avea dulcea amintire a ședinței de ctitorie și fotografia din fața bisericii Saint Mary din Fairfax. După cum ne amintește La Rochefoucauld, filozoful iluminist din secolul al XVII-lea: “Adevăratul curaj înseamnă să faci ceva fără martori, un lucru pe care alții l-ar fi făcut în fața lumii întregi.”

Munca cea grea de abia acum începe, dar ședința de ctitorie a bisericii Sfântul Apostol Andrei a fost o binecuvântare pentru noi toți, cei din zona Washington D.C.

Ședința a fost prezidată cu căldură de Părintele Remus Grama, care ne-a reamintit “Că unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.” (Matei, 18:20) L-am simțit pe Hristos cu noi, l-am simțit pe Părintele Calciu cu noi, erau acolo, zâmbindu-ne încurajator.

Părintele Grama ne-a zâmbit și dumnealui încurajator, dar și realist și a menționat un concept foarte potrivit pentru postura noastră de membri fondatori, cel al făgăduinței. Să făgăduim bisericii celei noi și lui Dumnezeu o sumă din venitul nostru lunar, și, mai ales, să ne ținem făgăduința. Cuvântul acesta frumos, făgăduința, dimpreună cu semnificația sa, să le dăruim lui Hristos, și nu atotputernicului mall sau dorințelor noastre imediate. Să încercăm să facem un pas înainte față de “membria ca anestetic” și să făgăduim o sumă lunară, ne-a impulsionat Părintele Grama. “Să fim jertfelnici, dar și prudenți,” ne-a îndemnat dumnealui. De asemenea, să nu uităm că Dumnezeu ne va binecuvânta pe măsura jertfei noastre. “Căci Dumnezeu nu este nedrept, ca să uite lucrul vostru și dragostea pe care ați arătat-o pentru numele Lui, voi, care ați slujit și slujiți sfinților.” (Evrei, 6:10)

La ședință au fost prezenți 60 de membri fondatori, la care s-au adăugat 111 cereri semnate, care a ridicat cifra la un total de 171 membri fondatori. Acest număr ne apropie foarte mult de calculul prin care dacă 200 de persoane se angajează să doneze 80 de dolari pe lună, costurile lunare totale pentru teren și construcție ar fi acoperite. După cum zice Sfânta Scriptură, “Secerișul este mult, dar lucrătorii sunt puțini; rugați deci pe Domnul secerișului, ca să scoată lucrători la secerișul Său.” (Luca, 10:2)

Pe tot parcursul ședinței atmosfera a fost entuziastă, dar oarecum reținută, parcă nu ne venea să credem că, într-adevăr, înălțăm o biserică. Unii oameni erau de-a dreptul sfioși, și răspundeau ca la școală, în clasele primare, când erau strigați la catalog. Părintele Grama a fost foarte plăcut impresionat de modul elegant de decurgere al ședinței și de atmosfera din sală. Ridica ochii spre noi, și întreba, câteodată de două ori: “Se abține cineva? E cineva împotriva?” Nu a existat nici un singur vot împotriva, nici o abținere. De fiecare dată toată lumea răspundea la unison: “Da.” “Da”, vrem să clădim o biserică. “Da,” vrem să ajutăm, după puteri. “Da,” Întru Hristos.

Dacă fiecare dintre noi oferim din timpul și talentul nostru vom reuși să întemeiem noua biserică. Dacă lucrăm pentru și în numele lui Dumnezeu, vom ajunge la liman, un liman tăinuit, dar binecuvântat. După cum ne îndeamnă Epistola Sobornicească a Sfântului Apostol Iacov, “Faceți-vă împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători ai lui.” (1:22)

Cînd m-am întors acasă, după ședința de sâmbătă, la noi în cartier o casă, dimpreună cu mașinile, arsese complet. Este a doua casă vecină care arde, în decurs de un an. Această casă imi reamintește în fiecare zi cît de efemere sunt posesiunile noastre materiale, de care tindem adesea să ne atașăm. Biserica pe care o vom construi va dăinui, peste ani, și va fi casă duhovnicească copiilor noștri, și copiilor copiilor noștri.

În numele Părintelui Calciu, care n-a avut bucuria

să vadă biserica Sfântul Andrei, le mulțumesc tuturor celor care au venit la ședință sâmbătă, celor care n-au putut veni, dar au trimis, cumva, solie, și celor care au depus, de cinci ani încoace, timp, energie, curaj, resurse materiale, întru împlinirea unui vis extraordinar.

Să avem încredere că vom vedea, și că vom izbăvi, precum cei doi orbi din Scriptură: "Au venit la El orbii și Iisus i-a întrebat: Credeți că pot să fac Eu aceasta? Zis-au Lui: Da, Doamne! Atunci S-a atins de ochii lor, zicând: După credința voastră, fie vouă! și s-au deschis ochii lor." (Matei, 9:28-30)

După credința noastră, să ni se deschidă ochii și să avem nădejde că putem înălța biserica.

Să ne rugăm bunului Dumnezeu să ne ajute și să ne lumineze, întru ridicarea acestei biserici. Să ne rugăm în fiecare zi să avem sănătate, curaj, voință, viziune, timp și energie să mergem înainte și să ridicăm Casă Domnului.

Loredana Calin

Crezul ... *Cont. de la pag. 18*

trebui fiecare din frațiiile voastre să fiți înțelegători față de datoriile voastre și să învățați Crezul și să învățați Tatăl nostru și să învățați rugăciuni și rugăciuni de la Sfintele slujbe, de la Sfânta Liturghie și "Unule Născut, Fiule și Cuvântul lui Dumnezeu", pe care-l auziți de atâtea ori și nu-l știți pentru că nu vă interesează, pentru că nu vreți să-l știți și atunci ziceți că nu suntem îngăduitori cu voi și vă cerem prea mult. Să știți că nu vă cerem prea mult, vă cerem prea puțin. Vă cerem și îngăduim prea puțin și noi suntem într-un fel vinovați de lucrul acesta.

Iubiți credincioși,

După Sinodul de la Niceea a mai fost o adunare, în 381, a doua de felul aceleia de la 325, în care s-au alcătuit și celelalte părți ale Crezului. Crezul este alcătuit la două consilii sau Sinoade Ecumenice, sinoade a toată lumea și ar fi bine să prețuim alcătuirea aceasta și pentru că a fost făcută sub puterea Duhului Sfânt, de către oameni sigur mai învățați decât noi, de către oameni cu dar de la Dumnezeu.

Dragii mei,

Eu m-aș bucura dacă după acest cuvânt de suflet, fiecare dintre noi, preoți sau credincioși ar fi cu mai multă luare aminte la cuprinsul sfintelor slujbe, să doriți să învățați câte ceva frumos și bun din cuprinsul sfintelor noastre slujbe mântuitoare. Acestea ne dau mare bucurie. De ce? Nu se poate un lucru sfânt și bun să nu-ți aducă în suflet seninătate, să nu-ți aducă bucurie. Aceste lucruri sfinte să ne călăuzească mintea, sufletul și viața noastră. Ca să fim oameni de nădejde ai Bisericii lui Hristos și păstrători ai tradițiilor curate și sănatoase a ortodoxiei mântuitoare.

"Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți".

Cu părințești și arhiereste binecuvântări.

+ IRINEU Episcop Vicar

Vizita ... *Cont. de la pag. 19*

tort, în cinstea zilei de naștere a Prea Sfințitului Irineu, zi care anul acesta s-a potrivit să fie chiar în ziua Sfintelor Paști, totuși cei prezenți cântând Prea Sfințitului "La Mulți Ani!", și mulțumindu-i pentru bucuria de a fi împreună la această Sfântă și mare sărbătoare.

După puțină odihnă, la orele 10am, Prea Sfințitul Irineu a asistat la Sfânta Liturghie la Parohia Sfânta Cruce din Hollywood, unde a ținut un cuvânt de învățătură, după care s-a bucurat de ospitalitatea Familiei P.C. Preot Ioan Sfera.

Luni, a doua zi de Paști, P.S. Irineu a slujit Sfânta Liturghie la Biserica Sfânta Treime din Miramar și a ținut cuvânt de învățătură, iar în aceeași zi, seara, însoțit de P.C. Părinte Adrian Bălescu, Ierod. Sebastian și Diaconul Ovidiu, s-au deplasat la noua Misiune care este în curs de deschidere în localitatea Naples-Florida, unde au săvârșit Slujba Vecerniei și unde, cu ajutorul lui Dumnezeu și din încredințarea înalt Prea Sfințitului Nathaniel, va păstori P.C. Părinte Diacon Ovidiu Păcurar.

Mulțumim pe această cale P.C. Părinte Adrian Bălescu, Doamnei Preotese Viorica, Consiliului Parohial și Reuniunii de Doamne, pentru frumoasa primire, buna desfășurare și găzduire în aceste zile de marea sărbătoare.

#n drum spre Vatra Românească, Joi 23 Aprilie, Prea Sfințitul Irineu a făcut popas la parohia Sfinții împărați Constantin și Elena din Lilburn-Georgia păstorită de P.C. Părinte Gavril Bulz, unde a slujit Sfânta Liturghie cu ocazia pomenirii Sfântului Mare Mucenic Gheorghe.

A consemnat,

Ierodiacon Sebastian Dumitrașcu.

NEW 50TH ANNIVERSARY EDITION OF THE POFTĂ BUNĂ COOKBOOK

LARGER PRINT
Easy to read

\$14.00 ea. — U.S. Funds

Make check payable to:
ST. MARY'S SOCIETY
c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

SFÂNTA TREIME

În fiecare an, luni după pogorârea Sfântului Duh, sau Rusalii, Biserica Ortodoxă prăznuiește Sfânta Treime, dogma sau învățătura de credință de bază a Revelației sau descoperirii dumnezeiești, taina cea mai de nepătruns cu mintea omenească.

Conform acestei învățături de credință, ființa sau esența lui Dumnezeu subzistă ca treime de persoane sau ipostasuri, cu alte cuvinte Dumnezeu este unul, dar întreit în persoane: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.

Taina sau misterul Sfintei Treimi este prezentată diferit în tradiția răsăriteană și cea apuseană. Astfel tradiția răsăriteană pleacă de la realitatea persoanelor, urmând principiul că identitatea lucrării dovedește unicitatea naturii lor, în timp ce tradiția apuseană pornește de la unitatea firii dumnezeiești la identificarea persoanelor Sfintei Treimi.

Monoteismul sau credința într-un singur Dumnezeu personal este învățătura principală care ne-a fost descoperită în Vechiul Testament (Ex. 20, 2-3; Deut. 6,4; Is. 43, 10-11) și care s-a păstrat și în Noul Testament (Mc.12, 29; In 17, 3 etc.)

Să o urmărim mai îndeaproape.

În istoria Vechiului Testament, descoperirea personală a lui Dumnezeu s-a exprimat, mai ales, prin *“legământele”* sau *“alianțele”* pe care Acesta le-a încheiat cu poporul Israel (Fac. 17, 2), astfel încât Dumnezeuul tuturor devine părintele unui popor, cel ales: *“Am să vă primesc să-Mi fiți popor, iar Eu să fiu Dumnezeuul vostru”* (Ex. 6,7) și în Vechiul Testament s-a descoperit ca Treime de persoane, dar – fiind o perioadă de pregătire a mântuirii – această descoperire nu este completă. Există totuși mărturii care se referă la persoanele Sfintei Treimi, dar indirect. De exemplu: *“Să facem om după chipul și asemănarea noastră.”* (Fac. 18, 1-2) ș.a.m.d.

În Noul Testament, credința într-un singur Dumnezeu în trei persoane ne este descoperită de însuși Fiul lui Dumnezeu. De exemplu, la botezul Mântuitorului în râul Iordanului sunt prezente real cele trei persoane ale Sfintei Treimi: Tatăl, care din ceruri adevărește, prin glasul Său, că *“Acesta este Fiul Meu cel iubit, întru care am binevoit”*; apoi, Fiul, care – deși fără păcat – primește să fie botezat de Ioan *“ca să se împlinească toată dreptatea”* și, în sfârșit, Sfântul Duh, care - în chip de porumbel - se pogoară asupra Mântuitorului (Mt. 3, 16-17).

Sfintele Evanghelii au păstrat numeroase texte în care se vorbește de cele trei persoane ale Sfintei Treimi, fie luate la un loc, fie separat. Astfel, după mărita Sa înviere din morți, Mântuitorul poruncește ucenicilor să iasă la propovăduire și să boteze în numele Sfintei Treimi: *“Mergând, învățați toate neamurile, botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”* (Mt. 28, 19). Apoi Tatăl și Fiul sunt amintiți în versetul *“Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată. Fiul, Unul Născut, care este în sânul Tatălui, Acela L-a*

făcut cunoscut.” (In. 1, 18). Iar despre Sfântul Duh, Iisus însuși spune: *“Iar când va veni Mângâietorul pe care-L voi trimite vouă de la Tatăl, Duhul adevărului, care de la Tatăl purcede, Acela vă mărturisi despre Mine.”* (In. 15, 26).

În propovăduirea Sfinților Apostoli, credința în Sfânta Treime este mărturisită în mod clar. Astfel, în predica de la Rusalii sau Pogorârea Sfântului Duh (Cincizecime) – când s-a întemeiat vizibil Biserica creștină – Sf. Petru mărturisește: *“Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, căruia noi toți îi suntem martori. Deci, înălțându-se prin dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, L-a revărsat pe Acesta, cum vedeți și auziți voi acum.”* (F.A. 2, 32-33).

Mai mult, în salutările pe care Sfinții Apostoli le trimit comunităților creștine pe care le întemeiau, se folosește salutarea trinitară. Sf. Pavel adresează corintenilor, de exemplu, o salutare în numele Sfintei Treimi: *“Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți.”* (II Cor. 13, 13).

Același Dumnezeu, care a vorbit în Vechiul Testament, se descoperă ca treime de persoane în Noul Testament. Căci *“există un singur Dumnezeu”* (F.A. 3, 30), iar Dumnezeul pe care-L adoră creștinii este Dumnezeul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, *“Dumnezeul părinților poporului lui Israel.”* (F.A. 7, 32; cf. Is. 3, 6).

Învățătura despre Dumnezeu cel unic în ființă, dar întreit în persoane s-a încheiat de timpuriu în Biserica creștină și apare în simbolurile de credință din secolul al II-lea. Dar, întrucât s-au ivit neclarități și neînțelegeri în ceea ce privește taina unității persoanelor Sfintei Treimi, Biserica Ortodoxă, fie pe calea sinoadelor ecumenice, fie pe cea a sinoadelor locale, s-a pronunțat cu autoritate în ceea ce privește dogma deoființimii și egalității celor trei persoane în Dumnezeul cel unic.

Sinodul I ecumenic de la Niceea din 325, afirmă că Fiul este *“homoussios”* (de o ființă) cu Tatăl, recunoscându-se că este *“Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, de o ființă cu Tatăl prin Care toate s-au făcut.”* (Simbolul Credinței sau Crezul). Dumnezeu are o singură ființă (*oussia*) și există ca treime de persoane, fiecare având propriu ei unice.

Sinodul II ecumenic de la Constantinopol din 381 reia doctrina stabilită la Niceea – întărită de teologia trinitară a Părinților Capadocieni – și adaugă articole referitoare la îndumnezeirea Sfântului Duh: *“Domnul de viață făcătorul, care de la Tatăl purcede, cel ce împreună cu Tatăl și cu Fiul este închinat și mărit, Care a grăit prin prooroci.”*

Afirmând că Dumnezeu există în trei persoane, Sfinții Părinți și teologii nu spun că există trei dumnezei. Treimea nu înseamnă triteism, adică trei firi dumnezeiești distincte, ci trei persoane sau ipostasuri consubstanțiale. Dumnezeu este unul în ființă, iar ființa Sa nu este împărțită, ci se află întreagă în fiecare din cele trei

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREȘTINĂ A FAMILIEI

Sfântul Isidor cel nebun pentru Hristos

Sfântul Isidor era de origine germană. Luând hotărârea să se facă “nebun pentru Hristos” a lăsat totul și îmbrăcându-se ca un sărac a plecat înspre Răsărit stabilindu-se în cetatea Rostov unde, lăsând lumea să creadă că este nebun se lăsa umilit și batjocorit de oamenii așa-ziși “normali”, dar care, fără pic de milă sau dragoste creștinească râdeau de el și îl necăjeau. Iar el se ruga pentru cei ce îi făceau rău, pentru ca Dumnezeu să le mântuiască sufletele. Dacă ziua umbla printre oameni și se făcea nebun, câteodată, obosit, odihnindu-se pe câte o grămadă de gunoi, noaptea se retrăgea într-o colibă de vreascuri, fără acoperiș, unde se ruga mult, fără ca nimeni să-l vadă. În aceasta colibă ploua, ninge, dar el suporta cu dragoste pentru Dumnezeu toate acestea, iar când se culca, se culca pe jos, pe pământ. Pentru viața lui spirituală atâta de curată și pentru iubirea lui de Dumnezeu, Domnul i-a dat darul facerii de minuni.

Odată, o corabie cu negustori, aflându-se pe mare s-a oprit în mijlocul valurilor și cu toate încercările marinarilor nu se mai putea mișca de acolo. Negăsind nici o explicație fizică și nici o soluție de rezolvare, conform unor obiceiuri mai vechi, marinarii s-au gândit că toate necazurile sunt pentru că unul din călători e păcătos deci au tras la sorți să afle cine e vinovatul. Întâmplarea a făcut că a ieșit “vinovat” un negustor din Rostov aflat pe corabie, deci, l-au lăsat în mare agățat de o scândură și corabia a plecat mai departe. Negustorul, se lupta disperat cu valurile, cuprins de frica morții și se ruga lui Dumnezeu pentru vreo minune, când, deodată, l-a văzut pe “nebul” Isidor mergând pe valuri și l-a rugat să-l salveze. Isidor l-a așezat pe negustor pe scândură apoi, împingând scândura, a ajuns corabia din urmă, l-a pus pe negustor în corabie și după ce l-a rugat pe negustor să nu spună nimănui cele întâmplate, s-a făcut nevăzut. Întrebat de cei ce-l lăsaseră să se înnece, cum a ajuns înapoi pe corabie, negustorul a răspuns că Dumnezeu l-a scăpat. Și toți s-au temut.

Odată, pretinzând că îi este sete a cerut de la slujitorul care se ocupa cu băuturile voievodului să-i dea să bea. Slujitorul nu numai că l-a refuzat nedându-i nici măcar apă, dar l-a gonit cu vorbe urâte. S-a întâmplat că atunci voievodul avea musafir un om de vază și când a cerut băutură pentru musafir, spre mirarea tuturor, toate vasele de băutură erau goale. Negăsindu-se nici o explicație pentru aceasta, cineva a spus că “nebul” Isidor fiind însetat, a fost gonit. Dându-și seama de greșală, voievodul a dat ordin să fie căutat Isidor și rugat să vină înapoi. După nu mult timp, Isidor a venit la voievod având în mână o prescură pe care o primise de la Mitropolitul Kievului din Biserica Sfânta Sofia. Și el nu mințea pentru că fusese dus de îngerul Domnului de la Rostov la Kiev și apoi de la Kiev la Rostov într-

un timp foarte scurt. Și odată cu venirea lui la Voievod, vasele s-au aflat din nou pline.

Întors în coliba sa, Isidor și-a dat duhul în mâna Domnului și tot Rostovul s-a umplut de o mireasmă plăcută. Cineva, trecând pe lângă colibă, a simțit acest miros plăcut mai intens și mergând să cerceteze a aflat trupul sfântului “zăcând la pământ, având fața în sus și mâinile strânse în chipul crucii ...” (Viețile Sfinților pe Mai) Abia atunci a spus și negustorul minunea cu salvarea lui de la înec. Sfântul Isidor a fost înmormântat în coliba în care s-a nevoit, apoi acolo a fost zidită o biserică unde se făceau multe minuni.

Sfântul Isidor cel Nebun pentru Hristos este sărbătorit pe 14 mai în fiecare an.

Întrebări pentru părinți:

- Oare noi nu am râs niciodată de un om care ni s-a părut nebun sau prost și nu am încercat niciodată să arătăm cât de deștepți și de grozavi suntem noi în comparație cu alții? Oare nu ne-am uitat niciodată de sus la un om mai prost îmbrăcat și nu am făcut (mai ales femeile) tot ce am putut ca să avem haine mult mai scumpe decât alții, nu pentru că aceste haine ar fi fost de o calitate mai bună ci pentru simplul motiv de a arăta că avem bani? Un bărbat, odată, se plângea că sunt prea multe nunți în comunitatea lui. “și ce e rău cu asta?” l-am întrebat. “Păi, să vezi - mi-a răspuns el - nevasta mea pentru fiecare nuntă își cumpără o altă rochie pentru că dacă merge cu aceeași rochie de două ori o râd femeile!” Nu știu. Poate nu sunt eu din lumea asta sau poate lumea asta a luat-o razna, sau poate așa o fi printre milionari, dar pentru noi, emigranții (și familia despre care vorbesc erau emigranți) oare aceasta nu este nebulenie? Nu judec pe nimeni și nu am dreptul să judec, dar atâta timp cât sunt oameni care nu au bani pentru doctorii, atâta timp cât sunt bătrâni care nu au ce mânca, atâta timp cât sunt copii cerșind pe stradă, oare nu este o greșală să te scufunzi în păcatul mândriei pentru a te “înălța” în fața petrecăreților?
- Dar oare cum i-am învățat pe copiii noștri să se poarte? Și mai ales mamele: de câte ori le-am spus fiicelor noastre: “să fii cea mai bună” și de câte ori le-am spus; “să fii cea mai frumoasă” gândindu-ne, de fapt la: “să fii cea mai scump îmbrăcată”? Nu e nimic rău să-ți iubești fata și să vrei să fie frumoasă și frumos îmbrăcată, dar toate au niște limite ale bunului simț și ale conștiinței.
- Nu ne uimește modul de comportare al Sfântului Isidor față de cei ce râdeau de dânsul? Cum procedăm noi când cineva se uită urât la noi? D-apăi, dacă auzim că a vorbit urât de noi sau ne râde în față, atunci, vai de capul lui ce-i facem! Oare am putea

Cont. la pag. 24

noi să ne rugăm pentru cei ce ne batjocoresc? Greu lucru, dar totuși nu imposibil. Cu toată greutatea, am încercat odată să mă rog pentru cineva care mă necăjise rău și spre uimirea mea mi-am dat seama că nu este chiar atât de greu, mi s-a ușurat sufletul și apoi lucrurile au început să meargă mai bine. Știu că este greu, dar ce ar fi să încercați să vă rugați pentru cineva care vă necăjește? E datoria noastră să ne rugăm pentru dușmanii noștri, dar o facem? Nu o facem! Dar ce ar fi ca acum să încercăm să o facem? Și ce ar fi, ca împreună cu copiii noștri să ne rugăm pentru dușmanii lor? Poate în felul acesta copiii noștri vor deveni mai buni decât noi și la rândul lor, ei ne vor ajuta pe noi să ne rugăm.

- Slujitorul voievodului cetății Ostrov nu i-a dat sfântului Isidor nici măcar un pahar de apă și vasele s-au aflat goale. Mă întreb: oare criza economică nu este o lecție de la Dumnezeu pentru lipsa noastră de milă față de semenii noștri? Oare dumneavoastră nu ați cunoscut familii care au refuzat să-și nască copiii spunând că întâi trebuie să-și cumpere casă și să strângă bani, iar în final, venind criza economică, au pierdut și casă, și bani și au rămas și fără copii? Doamne ferește, să nu judecăm pe nimeni, dar să învățăm din greșeli și din necazuri- și când cineva, îngrijorat de ziua de mâine, ezită să ia o hotărâre în legătură cu un copil nenăscut, să ne gândim bine ce sfat îi dăm, ca nu cumva, printr-un sfat necugetat să ne facem și noi părtași la ucidere.

Maica Preoteasă

Sfânta Treime *Cont. de la pag. 22*

persoane divine: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Cele trei persoane divine sunt de o ființă, egale și veșnice. Tatăl este Dumnezeu adevărat, Fiul este Dumnezeu adevărat și Duhul Sfânt este Dumnezeu adevărat, dar – având aceeași ființă – formează un singur și unic Dumnezeu.

Cele trei persoane divine au și calități proprii. Astfel, tatăl este izvorul dumnezeirii, nenăscut și necauzat, principiul consubstanțialității și inițiatorul necauzat al lucrării. Cu alte cuvinte, Tatăl se deosebește de celalte două persoane ale Sfintei Treimi, prin faptul că naște din veci pe Fiul și purcede din veci pe Sfântul Duh.

Fiul are existența de la Tatăl prin *“nașterea din veșnicie”*, iar prin Duhul în trupul omenesc și se manifestă în lume, deci calitatea Sa principală este că s-a născut din veci din Tatăl.

Duhul Sfânt își primește existența de la Tatăl prin *“purcedere”*, dar este trimis și se manifestă în lume prin Fiul.

În același timp, cele trei persoane divine sunt unite și se întrepătrund reciproc, în chip neamestecat, prin ființa cea una. Acest adevăr ni l-a descoperit Dumnezeu însuși, care nu poate fi amestecat cu nimic din ceea

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals
Postage Paid
at Jackson
and additional
offices

RETURN SERVICE REQUESTED

ce a creat.

Încercând să explice misterul Sfintei Treimi, mulți scriitori bisericești au folosit analogii cu lumea înconjurătoare, de exemplu, lumina, căldura și materia lumânării sau pământul, apa și focul din cărămidă, așa cum a făcut – la Sinodul I ecumenic de la Niceea – Sfântul Spiridon al Trinitudinei pentru a înfrânge cerbicia lui Arie.

Mintea noastră limitată nu s-a putut ridica până la înțelegerea deplină a Dumnezeului unic în cele trei persoane, până când Acesta nu s-a descoperit în persoana Fiului Său, a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Învățătura despre Sfânta Treime ne-o însușim prin credință, taină descoperită de Domnul Iisus Hristos când spune: *“Trei sunt cei care mărturisesc în ceruri, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, și aceștia trei una sunt.”* (I Ioan 5, 7).

Sfinții Părinți ai Bisericii creștine precizează că cele trei persoane ale Sfintei Treimi lucrează unanim, dar fiecare după modul său. De exemplu, sfântul Chiril al Alexandriei spune că orice dar vine de sus, *“de la”* Tatăl, *“prin”* Fiul, *“în”* Duhul Sfânt.

Creația, mântuirea și sfințirea sunt opera comună a Sfintei Treimi, dar ea a fost împărțită între cele trei persoane divine. Astfel, creația este atribuită Tatălui, mântuirea Fiului și sfințirea Sfântului Duh. În actul creației, Tatăl este izvorul, Fiul limita și Sfântul Duh devenirea. După Sf. Vasile cel Mare există *“o singură sursă a tot ceea ce există – Tatăl – care creează prin Fiul, în Sfântul Duh.”*

Învățătura despre Sfânta Treime are o însemnătate deosebită pentru viața spirituală a credincioșilor, căci, precum persoanele Sfintei Treimi există într-una, într-o unitate ființială, tot așa creștinii formează o comuniune spirituală de credință, nădejde și iubire în Dumnezeu.

Biserica este, deci, o unitate de ființă și o comuniune de viață după chipul Sfintei Treimi (Ioan 17).

Pr. Prof. Dr. Cezar Vasiliu